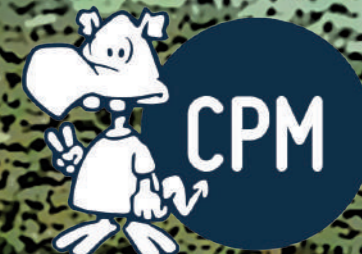
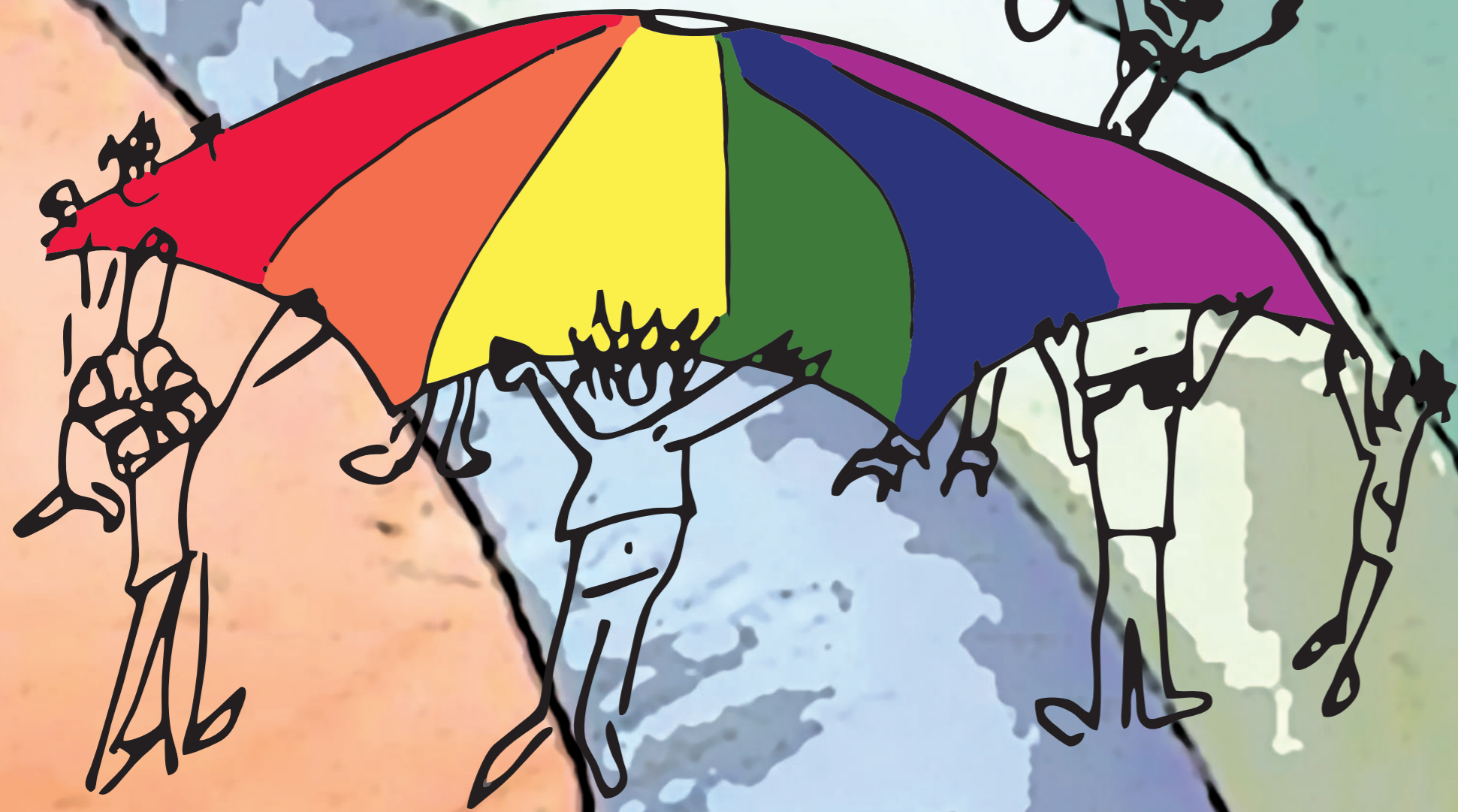

doživljajsko igrišče

KAZALO

1	UVOD
12	2010
18	2011
22	2012
32	2013
38	2014
44	2015
56	2016
64	2017
74	2018
94	2019
106	2020
117	PRAVLJICE

ZGODBE Z IGRIŠČA

Ob deseti obletnici delovanja Doživljajskega igrišča smo v teje knjižici zbrali nekaj od neskončno veliko zgodb, ki so v preteklih letih nastale pod krošnjami dreves Malega betnavskega gozda. Zgodbe smo zbirali prav vsak dan, shranjevali risbe, sporočila ... beležili namišljene igre, zgone in nezgode, dokumentirali vsako spremembo v prostoru in s fotografijami spremljali otroštvo in odraščanje na igrišču. K razvoju igrišča je prispeval prav vsak obisk, igriv nasmeh, pomoč pri urejanju, vihete lopate, dar odslužene igrače, ... Tako smo zgodbo igrišča lahko pripravljali le vsi skupaj. V desetem letu igrišča, ko smo bili večinoma doma, smo brskali po spominih in iskali prave fotografije. Nekateri so zgodbe napisali, drugi narisali, nekatere zgodbe so predstavljene s fotografijo, nekatere pa opišejo celo članki v časopisu. Knjižico lahko bereš od začetka ali od konca, morebiti pa začneš kar na sredini...

Razvoj doživljajskih igrišč

Leta 1943 je danski krajinski arhitekt C. T. Sørenson v danskem naselju Emdrup pri Kopenhagnu razvil prvega od mnogih junk playgrounds (smetiščno igrišče), kasneje imenovanih doživljajska igrišča. Na igrišču so bili otrokom na voljo osnovni igralni elementi: različni odpadni materiali (vrvi, cevi, platna, opeke, mreže, vozila, odsluženo pohištvo ipd.) ter naravni elementi (les, voda, ogenj, zemlja, rastlinje). Jack Lambert¹, playworker, je dejal: »Doživljajska igrišča nastanejo praktično iz nič. V neposredni bližini domov mnogih otrok se ponudi na voljo ograjen prostor in določi se skrbnik (eden ali več), ki skrbi za prostor in otroke. V tem prostoru se otroci lahko prosto in po svoji volji igrajo. Otroci si gradijo brloge, kočice in skrivne prostore. Igrajo se z vodo in blatom. Skrbijo za živali in vrtičke, gradijo igrala, kurijo ogenj, ob katerem se grejejo in na katerem kuhajo.« Posebnost takšnega igrišča je torej, da so otroci pri igri samostojni, saj samostojno razvijajo svoje gradbene projekte, jih porušijo, ko se jih naveličajo in z materiali počnejo, kar želijo.

Kaj je doživljajsko igrišče?

Doživljajsko igrišče lahko opišemo kot prostor, posvečen samo otroški igri, kjer usposobljeni strokovnjaki zagotavljajo ravnovesje med varnostjo in nadzorovanimi tveganji ter skrbijo za priložnosti, ki omogočajo otrokom samoorganizacijo lastne igre. V ta namen je igrišče opremljeno z igralnimi strukturami in pripomočki, ki odgovarjajo širokemu spektru možnosti uporabe različnih tipov igre za vse starostne oz. razvojne stopnje v otroštvu, predvsem pa priložnosti za spontano izražanje in zadovoljevanje potrebe po igri. Otroci si sami ustvarjajo lastne igralne svetove in površine ter igrišče soustvarjajo, ga spreminjajo, glede na trenutne želje in potrebe. Igrišče je srce skupnosti, fizično je oblikovano tako, da so dobrodošli vsi otroci, ne glede na njihove gibalne spretnosti in starost, vsebinsko pa sledi praksi spodbujanja sodelovanja med vsemi otroki, ne glede na versko, rasno in kulturno ozadje ali socialno ekonomski status. Obisk igrišča mora biti brezplačen, otroci svobodno izbirajo kaj želijo

početi ter prihajajo in odhajajo, kadar želijo. Ker so doživljajska igrišča zgrajena in organizirana v sodelovanju med otroki, starši in strokovnjaki, je vsako igrišče unikatno in odgovarja na potrebe tistih otrok, ki ga soustvarjajo. Tako ni mogoče postaviti natančne strukture doživljajskega igrišča in formalizirati njegove ponudbe. Vsako igrišče je last skupnosti, last otrok, ki so spodbujani in opolnomočeni, da ga oblikujejo in razvijajo. Kar je skupno vsem doživljajskim igriščem so osnovni elementi opreme in usposobljeni sodelavci, ki ravnajo po načelih metode dela z igro.

Delo z igro

Termin 'delo z igro' označuje delo strokovnjakov, ki pri delu z otroki uporabljajo igro tako, da jo omogočajo in bogatijo. Brown² definira delo z igro kot proces prilagajanja celotnega okolja z namenom izboljšanja možnosti za igro, Hughes³ pa delo z igro opiše kot »znanost in umetnost omogočanja otroške igre«. Delo z igro se je razvijalo sočasno z doživljajskimi igrišči, kot metoda dela, ki jo uporabljajo tisti, ki vodijo in organizirajo igrišča. V začetkih so se imenovali Play leaders - vodje igre. Prvi 'vodja igre', John Bertelsen, vzgojitelj in mornar, ki je delal na prvem doživljajskem igrišču v Kopenhagenu, svoje delo opiše: »Otroci so v igri samostojni in iniciativa mora priti z njihove strani. Vodja igre lahko daje predloge, ne sme pa zahtevati. Njegova naloga je, da priskrbi in pripravi materiale in orodja, ki jih potrebujejo ali zahtevajo otroci in je v vsakem trenutku pripravljen in sposoben omogočiti novo aktivnost. Organizira program za otroke, ki varuje in vzpodbuja otroško domišljijo, iniciativo otrok ter omogoča živahnim radovednežem

stalno nove izzive. Lambert¹ o svojem delu pravi: »Skrivnost je v učenju od otrok, v poslušanju in razumevanju, kaj pravijo. Delo z igro pomeni biti med otroki, osvobojen vseh lastnih konceptov.«

Skladno z razvojem igrišč se je razvijala metoda dela, ki je danes profesionalizirana v nekaterih državah severne in srednje Evrope, v Avstraliji, ZDA in na Japonskem. Kot smo že ugotovili, so vsa doživljajska igrišča unikatna, soustvarjena po meri otrok, ki se tam igrajo, povezujejo jih le načela dela, ki jih izvajalci metode uporabljajo. Play Wales³ navaja temeljne principe, ki so jih v letih prakse dela z igro teoretiki (Brown, Conway, Hughes in Sturrock) razvijali in prilagajali:

1. Vsi otroci in mladi potrebujejo igro. Potreba po igri je prirojena, biološko, psihološko in socialno nujna za zdrav razvoj posameznika in skupnosti.
2. Igra je svobodno izbran, osebno voden in notranje motiviran proces. Otroci in mladi izberejo in vodijo vsebino in namen lastne igre, s sledenjem lastnim nagibom,

idejam in zanimanjem, z lastnimi razlogi in na lasten način.

3. Osnovni namen in bistvo dela z igro je podpora in omogočanje procesa igre, s tem tudi razvoj otroške in mladinske politike, strategij razvoja prostorov in časa za igro ter izobraževanja in osveščanja javnosti.
4. Praktiki dela z igro zagovarjajo proces igre in ga zagovarjajo v povezavi z ostalimi nameni odraslih, nerazumevanjem ali celo preprečevanjem igre.
5. Vloga praktika dela z igro je podpirati vse otroke in mlade s pripravo igralnega prostora.
6. Odziv praktikov dela z igro temelji na poznavanju procesa igre in reflektivni praksi.
7. Praktiki dela z igro prepoznavajo lasten vpliv na igralni prostor, kot tudi vpliv igre otrok in mladih na njih same.
8. Praktiki dela z igro izbirajo stil intervencije, ki igro obogati. Vsaka intervencija mora biti v ravnovesju med tveganjem in koristjo za zdrav razvoj otroka.

Cilji in načela

Cilji, ki jim Doživljajsko igrišče sledi, so skladni s cilji metode delo z igro

1. Doživljajsko igrišče zagotavlja otrokom moč izbire in kontrole nad njihovo igro. Omogoča svobodo igre ter zadovoljuje primarno potrebo otrok po igri.
2. Doživljajsko igrišče prepozna otrokovo potrebo po raziskovanju meja in nanjo pozitivno odgovarja.
3. Doživljajsko igrišče ustvarja ravnovesje med nadzorovanim tveganjem in varnostjo otrok.
4. Doživljajsko igrišče ponuja maksimalno izbiro igralnih priložnosti.
5. Doživljajsko igrišče spodbuja samostojnost in pozitivno samopodobo.
6. Doživljajsko igrišče spodbuja medsebojno spoštovanje in ustvarja priložnosti socialnega vključevanja.
7. Doživljajsko igrišče spodbuja otrokovo dobrobit, zdrav razvoj, znanje in razumevanje, ustvarjalnost in učenje učenja.

Načela dela, po katerih ravnamo sodelavci Doživljajškega igrišča, so skladna z metodo dela z igro, osnovana na konvenciji Združenih narodov o otrokovih pravicah ter razumevanju igre.

1. Glas otrok - aktivna participacija otrok v vseh segmentih organiziranja doživljajškega igrišča »Otroci so aktivni v gradnji in določitvi svojega socialnega okolja.«[†] Glas otrok, njihova mnenja, potrebe in predlogi bi morali biti upoštevani do najvišje stopnje, v skladu z zdravjem, varnostjo in spoštovanjem potreb ostalih.
2. Dostop do bogatega in vzpodbudnega okolja. Naša odgovornost je, da zagotavljamo vsem otrokom dostop do bogatega, vzpodbujajočega okolja, ki je varno pred nepredvidljivimi tveganji in ponuja otrokom priložnosti raziskovanja njih samih in sveta skozi svobodno izbrano igro. Kriteriji opreme in ponudbe, ki jih igrišče dosega:
 - možnost uporabe ali igre z naravnimi elementi (ogenj, voda, zrak, zemlja, rastlinje, živali)

- možnost spreminjanja identitete, raziskovanja sveta konceptov
 - možnosti raziskovanja čutil in spreminjanja okolja ter dostopnost alternativnih virov
 - raznolikost okolja in materialov
 - možnost uporabe orodja, odpadnih delov in gradnje struktur
 - možnost upravljanja s tveganji.
3. Svoboda do igre. Otrokova svobodna izbira igre in njegov čut za zavedanje svobode morata biti obvarovana. Otroci so izpostavljeni mnogim pritiskom in stresom. Javnost skrbi za njihovo varnost, ki vključuje grožnje prometa in drugih odraslih ter vodi v to, da mnogo staršev omejuje svobodo do igre in samostojnega gibanja. Komercialni interesi narekujejo otroška življenja skozi usmerjeni marketing in reklamne kampanje. Verske in kulturne organizacije verjamejo, da je njihov model pravi za vzgojo otrok. Šolska politika in praksa zavzemajo učni načrt - usmerjeni pristop, ki zahteva vedno več otrokovega časa in energije

v zasledovanju učnih ciljev in omejuje njihov prosti čas.

4. Enakopravnost. Vsak otrok, ne glede na spol, okolje, kulturni ali narodnostni izvor ali sposobnosti, mora imeti dostop do bogatih igralnih priložnosti.
5. Spoštovanje otrok. Loreman⁵ pravi, da otroštvo spoštujemo, če varujemo posebnosti tega življenjskega obdobja, ki je v nevarnosti, da ga docela določimo in zapolnimo odrasli. Opozori, da otrok danes skoraj več nima časa, ki bi bil »prazen« tako, da bi lahko sam razpolagal z njim. V kontekstu dela z otroki na Doživljajškem igrišču spoštovanje otrok pomeni spoštovati otrokov čas, še posebno sedanjost, spoštovati otrokove odnose z drugimi in otrokov prispevek okolju in družbi, spoštovati in sprejeti otrokove spretnosti in sposobnosti ter otrokovo individualnost in različnost.
6. Otrokove sposobnosti. Kontrola otrok nad izbiro igre je ključni faktor za

obogatitev njihove izkušnje ter povečuje možnosti za učenje in razvoj. Odrasli se moramo zavedati, da je igra področje, ki ga otroci zelo dobro poznajo in obvladajo; otroci so mojstri igre, strokovnjaki na področju!

7. Igra zaradi igre same. Kot pravi definicija, je igra notranje motivirana. Torej s strani tistih, ki v igro niso vključeni, ne sme biti nobenih zahtev ali navodil, kako se naj otroci igrajo ali kakšen naj bo cilj igre. Odrasli lahko le pomagajo otrokom najti oz. postavljati cilje igre.
8. Pomembnost tveganj. Igra je ključnega pomena za učenje ocene, spoštovanja in predvidevanja tveganj v otroštvu. Otroci iščejo priložnosti za razvijanje ocene tveganj in odgovornost praktikov metode dela z igro je, da omogočajo zanimive in vzpodbujajoče okoliščine, ki zagotavljajo nadzorovana tveganja.
9. Vloga odraslih v igri. Čeprav se otroci igrajo brez vzpodbude ali pomoči,

lahko odrasli pomembno vplivajo na igralne priložnosti. S pravilno izbiro socialnih ali materialnih elementov lahko vplivajo na ustvarjalnost v igri. Usposobljeni sodelavci torej vselej ciljajo na to, da priskrbijo možnosti, ki posameznemu otroku omogočajo dosego njegovega ali njenega polnega potenciala, sočasno pa tudi pazijo, da ne kontrolirajo otrokove smeri razvoja in izbire.

10. Dostopnost odraslih. Otroci pri igri včasih sprostitijo močna čustva pri sebi ali soudeleženi v igri. Sam proces igre pogosto spremljajo močni katarzični ali terapevtski učinki, ki so lahko tudi moteči. Otroci upravičeno pričakujejo od odraslih, vpletenih v igro, da bodo znali prepoznati in odgovarjati na namige oz. potrebo po tolažbi ali pomirjenju.

USTAVA DOŽIVLJJSKEGA IGRISČA

1. NE POMENI ME
2. NE UNIČUJ TISTEGA KAR NISI NAREDIL SAM/A
3. BREZ NASILJA
4. NE UNIČUJ RASLIN ^{W ŽIVJI} BREZ RAZLOGA
5. NE PUŠČAJ NEVARNIH REKI BREZ NADZORA
6. NE ŽALI DRUGE
7. ZA VSE VELJA ENAKO
8. VOLITVE SO 1X NA 2 LETI
9. PREPOVEDANO JE HODITI V TUJE HIŠE BREZ DOVOLJENJA
10. NA SODIŠČU LAHKO NASODIŠČU JE NAJHVIŠJA KAZEN ~~JE~~ 7 M NZA PORU
11. SODIŠČE LAHKO POŠLE OBDOJENCA K MENTORU
12. ŽUPAN IN PREDSEDNIK MORETA ^{VS} SODELOVATI V VSAJ 2 VEČJIH PROJEKTIH. ZAKON VELJA OD 10. 10. 2007
13. VALJANJŠA PLAČA SME BIT 200 DŽEVRO
14. ŽUPAN IN PREDSEDNIK MORA UREJAT RED Z POLICISTI, FBI, GASILCI, REČILCI, BANKER...

Razvoj Doživljajskega igrišča v Mariboru

Ideja o doživljajskem igrišču v Mariboru se je porodila sodelavcem Društva Center za pomoč mladim na mednarodnem delovnem srečanju european playwork association (evropsko združenje organizacij, ki uporabljajo metodo delo z igro, e.p.a.), »Building bridges playfully«, leta 2001 v Beogradu. Do leta 2004, ko so začeli z izvajanjem igralnih dni, so se intenzivno izraževali na področju dela z igro z udeleževanjem in organiziranjem mednarodnih treningov in seminarjev ter študijskimi obiski več doživljajških igrišč v Nemčiji in Veliki Britaniji. V letu 2005 so kot svetovalca zaposlili g. Andrew Simlerja, izkušenega praktika metode delo z igro, iz doživljajskega igrišča 'Warwick Adventure Playground' iz Knottingleya v Veliki Britaniji. Ob izvajanju igralnih dni in pridobivanju podpore s strani lokalne skupnosti, nevladnih organizacij s področja dela z mladimi in otroki v Mariboru ter Mestne občine Maribor, so Društvo CPM leta 2006 začeli z urejanjem prostora, namenjenega

doživljajskemu igrišču. Zaradi spleta okoliščin, kot so pomanjkanje finančnih sredstev, kadrov ter prekinitvijo pogodbe o najemu zemljišča s strani MOM, so v letu 2008 proces vzpostavljanja doživljajskega igrišča prekinili. Ponoven zagon je vzpodbudila nova lokacija, ki jo je na podlagi študije igralnih prostorov v Mariboru MOM namenila izvajanju programa.

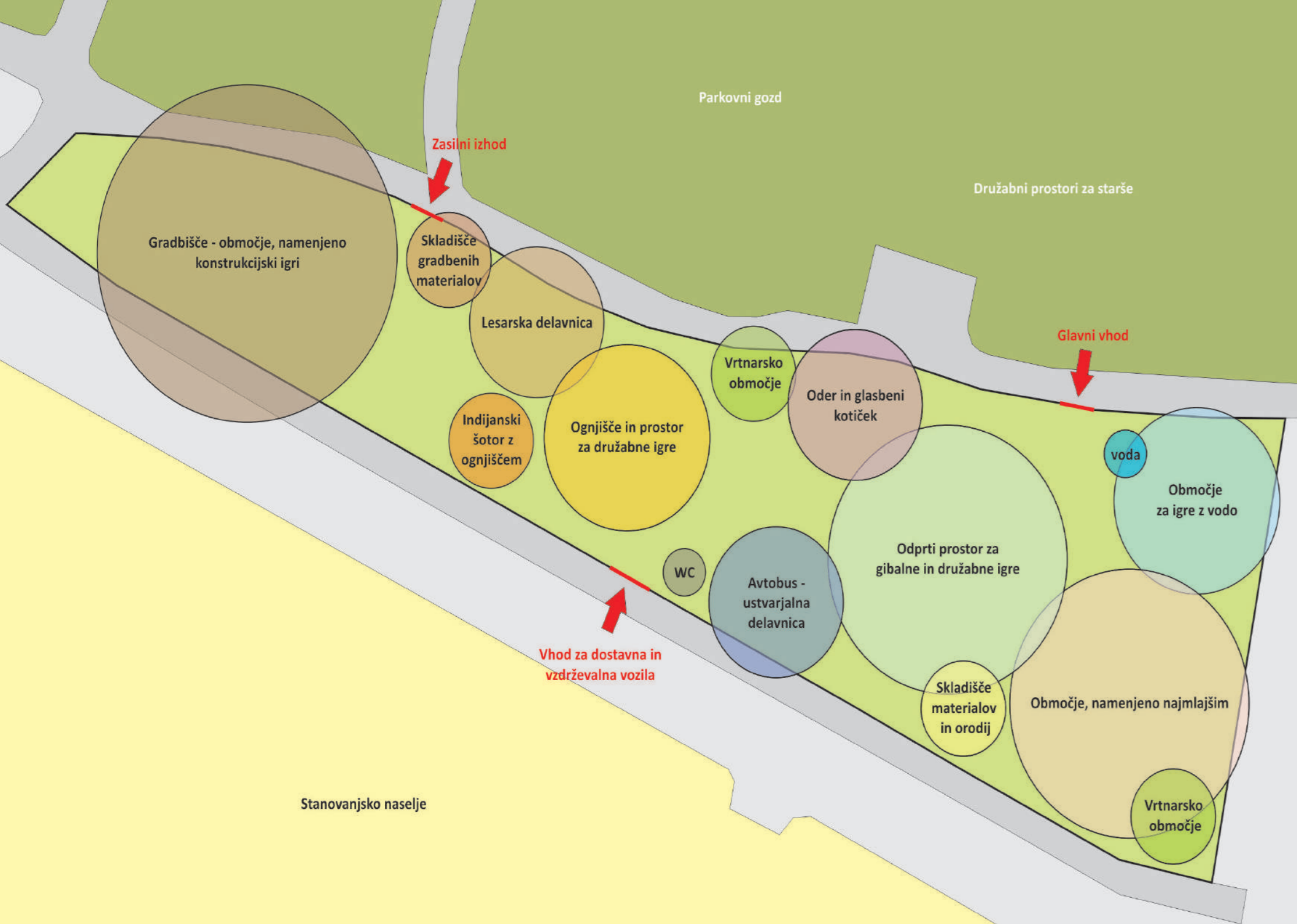
Mestna občina Maribor je leta 2000 naročila raziskovalno nalogo »Otroška igrišča v Mariboru«, s katero je želela pridobiti inventarizacijo, analizo in predloge za urejanje razmer na področju otroških igrišč v Mariboru. Avtorja raziskave, Špela Recer in Robert Gostinčar, sta v rezultatih predstavila digitalno evidenco otroških igrišč v Mariboru, pripravila model otroškega igrišča ter ostale pomembne ukrepe za otrokom prijazno mesto. V odgovor je MOM takrat prenovila nekaj ključnih otroških igrišč v mestnih parkih. Čez devet let sta bila raziskovalca ponovno na delu, tokrat za mednarodno študijo prostorskih ureditev za otroke in mladostnike v mestih

Maribor in Gradec. Osrednja tema naloge je bila priprava pilotskega projekta doživljajskega igrišča v Malem betnavskem gozdu. V pripravi projekta smo takrat že sodelovali Društvo Center za pomoč mladim s terenskimi raziskovanjem potreb prebivalcev lokalne skupnosti. Po polletnem pridobivanju podpore lokalnih prebivalcev na novi lokaciji, preverjanja potreb otrok in mladih z izvajanjem igralnih popoldnevov na lokaciji bodočega doživljajskega igrišča ter z okrepitvijo usposobljenih kadrov smo Društvo CPM 25. septembra 2010 otvorili prvo doživljajško igrišče v Mariboru, Sloveniji in JV Evropi.

V prvih letih delovanja Doživljajskega igrišča so se sodelavci Društva CPM skupaj z mladimi obiskovalci, starši in sosedi posvečali predvsem oblikovanju opreme igrišča ter razvijanju programa, ki odgovarja na potrebe uporabnikov. Kot smo spoznali že v poglavju o doživljajških igriščih, ni mogoče postaviti natančne strukture doživljajskega igrišča in formalizirati njegove ponudbe. Vsako igrišče je last skupnosti, last otrok, ki so spodbujani in

opolnomočeni, da ga oblikujejo in razvijajo. Tako se razvoj doživljajskega igrišča nikoli ne ustavi. Vsak obisk igrivega uporabnika, starša ali soseda omogoči nove izbire in igralne priložnosti.

Prostor in oprema

Za uresničevanje vsebinskih ciljev Doživljajsko igrišče uporablja ograjeno območje 2350 m². Za športne aktivnosti/igro, kot je košarka in nogomet, je na voljo še manjše asfaltirano športno igrišče zunaj ograjenega območja. Za kritične vremenske razmere ter za delavnice so na voljo trije prostori z možnostjo ogrevanja (star avtobus za potrebe ustvarjalne delavnice, indijanski šotor z uporabo odprtega ognjišča ter pokrita lesarska delavnica). Na igrišču imamo priključek za pitno vodo ter mobilno toaletno kabino. Električnega priključka nimamo, pač pa v sodelovanju s podjetjem v neposredni bližini igrišča občasno uporabljamo njihov priključek.

Izkustvena področja:

- družabni prostor (prostor ob ognjišču ter prostor ob peskovnikih)
- ustvarjalna delavnica in lesarska delavnica
- vrtnarsko območje
- območje, namenjeno konstrukcijski, gradbeni igri
- območje za družabne igre ter območje za gibalne igre
- oder in glasbena delavnica s prostorom za prireditve
- kuharske delavnice z uporabo odprtega ognjišča, kamina in peči
- območje za igre z vodo
- igralno območje za najmlajše otroke
- vegetacija: 64 različnih vrst dreves raste povsod, razen na območju za družabne in gibalne igre

Doživljajsko igrišče je namenjeno uporabi skozi celo leto, v vseh vremenskih pogojih. Odpiralni čas je omejen na štiri dni v tednu, torek, sreda, četrtek in petek, med 13.00 in 19.00 uro v letnem času, v zimskih mesecih pa delavnik poteka ob torkih, četrtkih in petkih do 18.00 ure. Ob praznikih je igrišče zaprto. Izven delovnega časa prostor igrišča uporabljajo skupine najstnikov, otroci s statusom šolanja na domu in šolske skupine za izvajanje naravoslovnih dni ali končnih izletov.

V letih 2009 in 2010 smo začeli pripravljati prostor v Malem betnavskem gozdu za postavitve igrišča. Ob petkovih popoldnevih smo v Malem betnavskem gozdu ekipa Društva CPM, opremljeni s športnimi rekviziti, igrami, igračkami in materiali za ustvarjanje, igrivo raziskovali kakšno igrišče bi si želeli otroci, mladi in njihovi starši ter sosede.

Območje za igrišče je zasedlo kar tretjino celega parkovnega gozda, 2350 m², kjer so prej rastle smeti, grmovnice in napačno parkirani avtomobili, okrašeni z rdečimi listki mestnega redarstva. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja, je po navedbah sosedov, ravno na tem mestu stalo eno prvih mariborskih otroških igrišč z betonskimi mizami za namizni tenis in lesenimi uticami. Najstarejši spomini sosedov pa pričajo o veliki kmetiji, ki je stala na mestu Malega betnavskega gozda, še preden so zrastle stolpnice in stanovanjsko naselje. V krošnjah starih hrastov šelesti in se smeji ob poslušanju. Ko starši in stari starši opisujejo svojim otrokom, vnukom, kako so preživljali prosti čas na istem mestu, na drugačnem igrišču, ko ni bilo cest, avtomobilov, telefonov, ... o kičkanju, prvih zmenkih, fračah in gumitvistu.

Večer na spletu: www.vecer.com

VEČER.COM Petek, 11:44 / 704
10. september (kinavec)
2010 (MMX)

Naslovnica Slovenija Svet Gospodarstvo Šport Črna kronika Zanimivosti

Datum: 10.9.2010 - Stran: MARIBOR

Še en korak do doživljanja na igrišču

(Janko Rath)

Igrišče v malem Betnavskem gozdu bo posej doživljajsko in - ograjeno.

Center za pomoč mladim Maribor vabi v soboto, 11. septembra, od 11. ure naprej ali v primeru dežja v sredo, 15. septembra, ob 13. uri na prostovoljsko akcijo. V južnem delu mariborskega malega Betnavskega gozda v mestni četrti Tabor (med Betnavsko cesto, Ertlovo in Pasteurjevo ulico) bodo na kmalu odprtem prvem doživljajskem igrišču v Sloveniji postavljali leseno lopo za hrambo orodja in materiala za ustvarjanje, končali mozaik na vrtnem kamninu, gradili ognjišče in peskovnik ter urejali zemljišče.

Te dni se odvijajo še zadnja potrebna dela - postavlja se ograja, pitnik in električni priključek - za delovanje igrišča, ki je namenjen dvigu kakovosti življenja otrok, mladostnikov, staršev in drugih občanov. Društvo CPM Maribor, ki ga bo upravljalo, bo vsako prvo soboto v mesecu tam izvedlo celodnevni igralni dan, tematske igralne dneve in vadbo socialnih, praktičnih in življenjskih veščin, na igrišču bo tudi brezplačno informiralo in svetovalo otrokom, mladim in staršem v težavah, ki jim niso kos. Organizirali bodo tudi družabna srečanja in aktivnosti za starejše prebivalstvo, spodbujali prostovoljske projekte za lokalne prebivalce ...

Tadeja Toplak

MARIBORČAN

Otrok se mora kdaj umazati

Kakšen je namen doživljajskega otroškega igrišča?
Dvig kakovosti življenja v lokalni skupnosti. Omogočiti otrokom varno okolje, v katerem lahko življenje raziskujejo tako, da se srečajo tudi s tveganji in se učijo o nevarnostih.

Zakaj igrišče ravno v Malem Betnavskem gozdu, ko pa denimo na Teznu ni nobenega javnega igrišča?
Predvsem zato, ker je v neposredni bližini veliko blokov in ker se je pred časom govorilo, da je na tej lokaciji veliko vandalizma in nasilja. Če ima otrok občutek, da mora nekaj razbiti, lahko pride k nam. Pri nas lahko lomijo, zažiga, podira in gradi, toda pod nadzorom ...

Pa vam starši zaupajo?
Verjamejo, da nam zdaj bodo, da bodo dojemali, kako pomembno je, da se otrok včasih malo umaze. Če si otrok v peskovniku po nesreči vrže pesek na glavo, je pomembno, da tega procesa igre ne ustavimo. Otrok bo imel v življenju od te izkušnje več, kot je trenutno srbenje glave. Če starši otrokom preprečujejo nevarnosti, otroci nimajo mo-

Janez Arh je po rodu Gorenjec, a že več kot deset let živi in dela v Mariboru. Je oče zamislil o izkustvenem otroškem igrišču, za katero si je prizadeval zadnjih pet let. Diplomirani socialni delavec je tudi trener socialnih veščin in mentor prostovoljcev v Društvu Center za pomoč mladim Maribor, ki ga vodi.

žnosti izkustveno spoznavati sveta, svet pa ni zavrt v vato.

Je doživljajsko igrišče kakovostnejše kot druga javna otroška igrišča?
Ne bi rekel, da gre tu za vprašanje kakovosti. Javna igrišča vsekakor morajo obstajati, a na teh igralih se lahko otroci igrajo samo igre, ki so si jih zamislili odrasli arhitekti. Ničesar ne morejo spreminjati, zato se velikokrat lotijo lomljenja igral. Od nekdanj se namreč radi igrali na ostankih grad-

bišč; to jim je treba omogočiti v varnem okolju.

Je pa to tudi cenejše od klasičnih igral.
Res je, strošek predstavlja predvsem zaposlitve kadrov in obratovanje. Ob vsakodnevnem obratovanju ocenjujem, da bi bili letni stroški okoli 30 tisoč evrov. Vzdrževanje igrišča sicer izvajajo zaposleni skupaj z otroki in mladimi, materiale za dejavnosti pa je mogoče dobiti donatorsko. D. P.

v enem od intervjujev, ki so ob odprtju prvega doživljajskega igrišča v Sloveniji, v Mariboru kar deževali, kot je deževalo na dan otvoritve, me je novinarka nekega medija vprašala, če je moja motivacija za večletni trud, da je leta 2010 le prišlo do odprtja igrišča povezan s tem, da se kot otrok nisem imel možnosti veliko igrati na prostem. Pogosto človek res najde motivacijo za kompenzacijo v tistem kar je kot otrok pogrešal, a v mojem primeru ni bilo tako. Kot otrok sem imel veliko srečo. Večino prostega časa sem preživel na vasi, v družbi vrstnikov, ob odsotnosti odraslih, v naravi, na travnikih, v gozdu, ob potokih, plezanju na drevesa, kopanju podzemnih bunkerjev, izdelovanju lesenih igrač, lovjenju, skrivalnicah, peki krompirja in koruze na ognju, ki smo ga sami pripravili. Kasneje, v odraslem obdobju sem ugotovil, da sem otroštvo pravzaprav preživel na "doživljajskem igrišču", ki je ponujal neskončne možnosti za igro. Te izkušnje so me globoko zaznamovale, me gradile in oblikovale kot osebnost ter pomembno določajo kdo danes sem.

Mogoče do 90ih let prejšnjega stoletja večjih potreb po doživljajskih igriščih v slovenskem prostoru res ni bilo. Tudi v urbanih okoljih smo imeli na voljo precej več zelenih površin, dvorišč, manjšo gostoto prometa, manj parkirnišč, nakupovalnih središč, manj digitalnega, navideznega življenja, kar je še govorilo v prid brezskrbni igri otrok. Zdaj pa so varni prostori za prosto igro otrok začeli izginjati, možnosti so se ožile, številne priložnosti so postale plačljive in mnogim nedosegljive, kakovost življenja otrok se slabša, posledice tega smo začeli opazovati na različnih področjih in v različnih oblikah. Na tem mestu se pojavi moja motivacija, da po svojih močeh prispevam, da se otrokom vrnejo možnosti, ki smo jih sami nekoč imeli. Premagovanje različnih administrativnih, logističnih, finančnih in kadrovskih izzivov je bilo v trenutku poplačano, ko je septembra 2010 Doživljajsko igrišče odprlo svoja vrata in ga je hipoma napolnila otroška igra, delo, ustvarjanje, učenje in druženje. V duhu sodelovanja z otroki, mladimi, sodelavci, starši, sosedi, lokalnimi prebivalci, podjetji, občinskimi službami, donatorji je kot pomežik minilo desetletje neprestanega učenja, rasti in solidarnosti. In tako je še danes. Kaj pa prihajajoče desetletje? Od tega koga bomo vprašali, je odvisno kakšen odgovor bomo dobili. Zato vprašajmo tiste, ki nam bodo odgovorili, naj ogenj v ognjišču in njihovih očeh nikoli ne ugasne.

Janez Arh, bivši sodelavec Doživljajskega igrišča

JANEZ

sedi pri lopi ali pri ognjišču, lahko mu rečeš, da kaj zaigra na kitaro, da zaigra karte s tabo, morebiti ti pokaže še kakšen trik!

OTVORITEV

Greetings and congratulations to the new Adventure Playground in Maribor!

To our dear friends and play workers, to all children, parents and neighbours involved and all politicians who are supporting this adventure!

It is with great pleasure and privilege that e.p.a. sends these greetings at the opening of the first Adventure Playground in Slovenia.

To create the conditions for children and young people, to have open access, child centred adventure play is the bedrock and foundation of building our civil society.

Only when children grow with self confidence, can safely understand Fire and Water, can appreciate the vital importance of Air and interact with their natural environment in a creative, inquisitive and questioning way, can we expect them to grow into independent adults, able to play an active part in our civil society.

When a child is respected and listened to, when they are taken seriously and valued, only then can they show respect and defend human rights.

Of all the services and facilities available to children today including the mass media, web and mobile phones, it is the Adventure Playground that can offer a place to interact, to experiment, to challenge and to question themselves.

Most important, on an Adventure Playground success is measured in smiles, hugs, affection, care, delight, humour, creativity and self achievement and mutual support.

We at e.p.a. (you are e.p.a) celebrate this day as a milestone in the journey of the children of Maribor may fantasy, adventure and kindness be the every day experience for you all in the future.

We have great respect and gratitude to all who have made this possible... heartfelt congratulations. We are with you in our thoughts and accompany you with a rainbow of good wishes!

Christa-Berta, Jonna, Tony and Remo
e.p.a. Team, Hamburg for Saturday 25th September 2010

Mariborska občina se je urejanja Malega betnavskega gozda lotila temeljito. Prenovili so vse klopi in mize, otroško igrišče za malčke do 6. leta starosti, popravili košarkarski koš in najbrž prvič v zgodovini parka uredili tudi drevesa. Igrišču so podarili leseno ograjo, lopo za shranjevanje orodij in pitnik. Ograjen prostor za igrišče je takrat izgledal precej nenavadno. Na sredini je sam samcat stal kamin z mozaikom prijateljstva, ki smo ga zgradili s pomočjo ekipe berlinskega igrišča Kolle 37 in uličnih delavcev iz Španije. To je bilo vse, kar se je dalo videti skozi ograjo. Igrišče je namreč oživel ob petkovih popoldnevih, ko so lopate in lopatke v spremljavi kričanja in glasnega smeha zagrizle v zemljo, pripravljat ogromen peskovnik, luknjo za ognjišče in še več lukenj kar tako, ker lahko. Otvoritev Doživljajskega igrišča, 25. septembra 2010. Tisto deževno soboto je v Malem betnavskem gozdu vseeno posijalo sonce! Po dobrem letu dni priprav in urejanja prostora, je prvo Doživljajsko igrišče v Mariboru, v Sloveniji in na celotnem področju JV Evrope, pričelo z delovanjem.

DOŽIVLJAJSKO IGRISČE

Vabilo na otvoritev doživljajskega igrišča v Malem Betnavskem gozdu

Veselite ob odprtju doživljajskega igrišča bi radi delili z vami, zato vas vabimo, da se udeležite slovesne otvoritve, ki bo v soboto, 25. septembra 2010 ob 11. uri, tudi v primeru dežja.

Program slovesne otvoritve:

- 11:00 otvoritveni nagovor, prerez traku
- 11:30 nastop mladega čarodeja Nikiya
- 12:00 animacija za otroke
- 12:30 nastop glasbene skupine
- 13:00 igralne aktivnosti z gosti iz partnerskega doživljajskega igrišča 'Fratz-Graz iz Gradca.

Prijazno vabljeno!

Društvo center za pomoč mladim Maribor
Ljubljanska 25B, 2000 Maribor
tel.: 02/ 331 83 06
gsm: 040 585 945
e-mail: mb-info@cpm-drustvo.si
www.cpm-drustvo.si

Prvi Kobacaji v novem peskovniku, imeli smo mini knjižnico in že takrat smo znali ustvarjati z glino, volno in barvami. Na pomoč je prišla mlada prostovoljka Evropske prostovoljske službe, strokovnjakinja iz izkušenj, Miriam Ziegler iz Berlina, ki je odraščala na enem doživljajskih igrišč - Kolle 37.

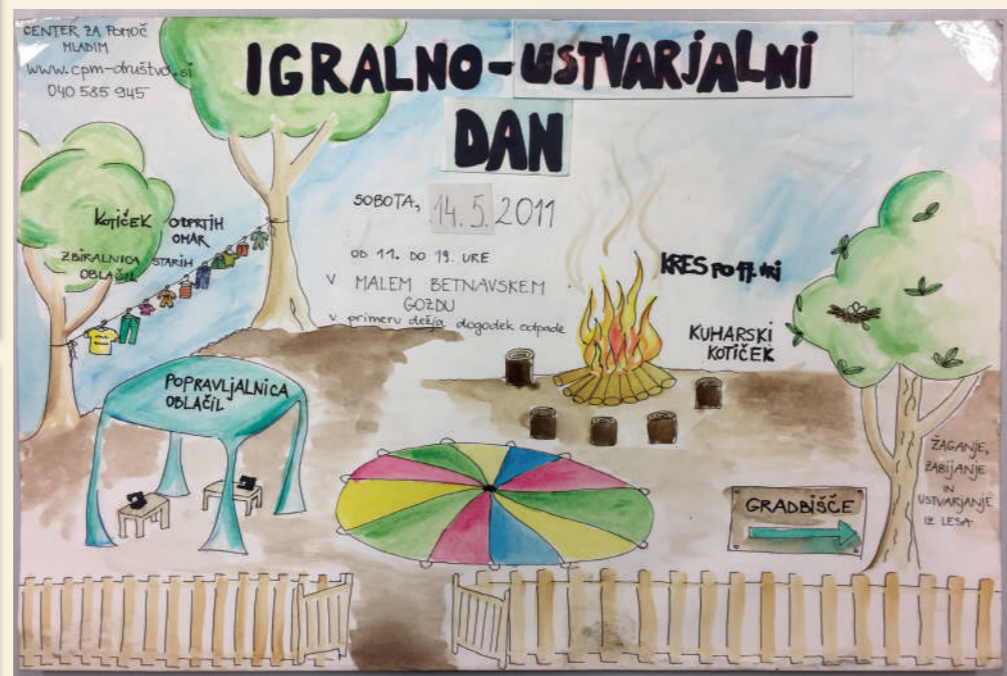
Igralne strukture in elemente opreme smo gradili, izdelovali skupaj z otroki in starši. Motorka je že takrat bila najljubša igrača sodelavcev igrišča. Iz podrtih dreves so hitro nastale klopi, mize stoli in prestoli. Deda Marjan nas je učil vihtenja krampa, betoniranja in sekanja drv za ogromno ognjišče v najbolj družabnem delu igrišča. S prostovoljci Zavarovalnice Triglav, ki so priskočili na pomoč pri urejanju igrišča, smo tako malicali najboljšo enolončnico iz domačega ognjišča. Prvi rojstni dan, prva torta, ena svečka, neskončno veselje! Vse najboljše Doživljajsko igrišče!

Moja zgodba

Doživljajsko igrišče mi je zelo fajn, že ko sem bil star 4 in so odprli, sem začel hodit v park. V parku sem našel nove prijatelje in se kaj naučil. Tam sem se naučil zabijati žeblje, rezati les, ustvarjati z nožem in sekati s sekuro. V parku smo se družili, igrali družabne igre in tudi na izmenjave smo hodili, v Graz in Hamburg. Tam sem zelo užival in upam, da bomo lahko ponovili. V parku sem tudi zgradil hišo in pomagal drugim. Na igrišču imam veliko vlogo, ker rad pomagam, dajem nasvete. Tja sem hodil vsak dan, ko je bilo odprto, vsak dan, tudi če je deževalo ali snežilo. Park mi pomeni vse.

Matija Brišar Vobovnik

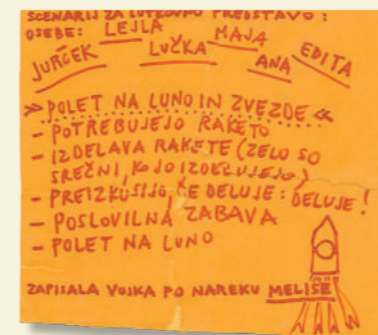
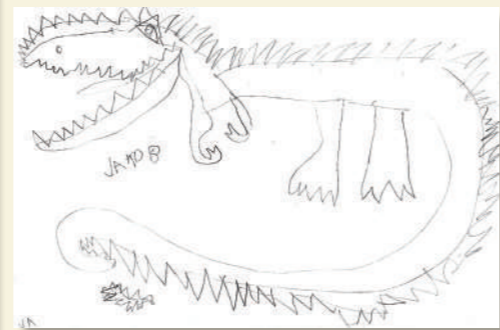

Pogumni deček

Nekoč je živel deček, ki ni imel staršev. Bil žalosten. Želel je iti posvoje. Ampak ga je bilo zelo strah iti čez gozd. V gozdu so hude živali. Jaz se ne bojim hudih živali, si je rekel in šel. Žagledal je majhnega zajčka. Misli je, da je to dihur. Potem je šel naprej. Nato je začel tekati. Šel je naprej da bi prišel do babice. Nato je srečal ježa. In deček je misli, da ga bo jež zbedel. Potem je počakal, da je ta šel v svoj dom.

Nato je zagledal hišo na robu gozda. Tam ga je čakala babica. Nato ga je objela in ga pospremila v hišo. Skuhala je kosilo in sta se zabavala do konca svojih dni.

Jakob Kamenshek, 8 let.

DOŽIVLJAJSKO IGRISČE

Vsako torek, četrtek in petek od 13:00 do 18:00 ure v malem betnavskem gozdu - igralno ustvarjalne dejavnosti. V primeru dežja je igrisčiče zaprto.

GENEZA POMOČ MLADIM
Ljubljanska 25b
2000 Maribor
tel: 02 331 83 06
gsm: 040 585 945
e-mail: mb-info@cpm-društvo.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

DOŽIVLJAJSKO IGRISČE

Sobota
27. september 2011
od 11:00 - 19:00 ure

PROGRAM

- LITVANSKA PREDSTAVA
- PRAVLJICE ZA OTROKE
- TOAST in PRIGRIZKI
- DELAVNICA ŠILOTISKA
- NASTOP BOBNAJEV
- VEČERNA PRAVLJICA OB OGNJU

Vijudno Vražjenj!

V primeru dežja 1.10.2011

DOŽIVLJAJSKO IGRISČE

ALBUM

L. 2010
L. 2011

IRID

NA DOŽIVLJAJSKEM IGRISČU JE VESELO IN ZABAVNO
KEŽEMO, KUHAMO, PEČEMO,
SKAČEMO, PLEŠEMO, POJEMO
IN SENASPLOH ZABAVAMO
PA SE TO SKRIVNOST
VAM POVEMO, DA VČASIH
KAJ UŠPIČIMO IN
DOLGČAS PREUSIČIMO
ZA OGRAJO ZDAJ STOJIMO
IN ROJSTNI DAN SLAVIMO
VSE NAJBOLŠE DOŽI!

2012

edini, ki zna vintet motorno žago, izdeluje klopi in mize in konje in gugalnice. rad ima pustolovščine in zelo nado.

MUSLIMANSKA
UR. BOSNI
SEŽIK

SO ČEREP-KAU DELAŠ?
SAR SAN?-KAL SI?
DIK MAN-GJEJ ME!

SEKAMMALEKUM -ALEKOM SELAMU VERAMMETU-LAHU VEREBEKU
TEHU.

HANDE MALICA -PRIDI E MAJU
KAMAVTUT-RAD-A * TE IHAM
LULUDU -ROGA

ŠKOLA -ŠOLA
ČAVO-SIN
JEK - EDEU
DUU -(DVA)
LI DUU -OBADDA
GEJ -FUNCA

KRET -USE
ASTALA -MIZA
STOLICA -STOL
MUNGRI SAN -MOJA SI
KANTA -KOŠ
RENETEA PENTPAS -PENICA

→ MSLI DNUJST

ALLAH -BOG
SAR SI ČO ALLAV-KAKO TI JE IME
KO SI ČI DEJI-KDO JE TUOVA MAHA?
KO SI ČO DAD-KOO VE TUOJ ATA?

DRAMVA-AUTO
PUME -ČEVUJI
STALU -HISA OE STANOVANJE
PUJERO -NOGA
VA -Roka
MANUS -GOSPOD

MANUŠVI -GOSPA
STRUVA -LUČ
ČAVRO -OTROK
DAMA -OKNO
VOGA -ŠADJE
TOPKA -ZOGA

KANDE -SMRDIŠ
ZABUSA -TRGOVINA
PAU -VODA
TULEJA -DEBEL

BARVI -BARVAJ
ALLAV -IME

Dragi otroci vabimo vas,
DA SE PRIJAVITE NA TEKMOVANJE
HITRA NOGA
(V TREH NOGAH)

PROSIMO PRIDITE V PARIH Z VREČIC
IN ŠKARJANI L.P. in K in D

Neskončne možnosti za igro in ustvarjanje

Doživljajsko igrišče, ki že dobri dve leti vabi v mali Betnavski gozdček, je prvo doživljajsko igrišče v Sloveniji. Igrišče, program Društva Center za pomoč mladim (CPM), je varen prostor za otroško ustvarjanje in igro. Na njem imajo otroci in mladi možnost, da se igrajo in ustvarjajo z naravnimi materiali, spoznavajo različna orodja in se jih učijo varno uporabljati, igrajo družabne, skupinske in socialne igre. Pomagajo pri urejanju in skrbi za zemljišče, drevesa in vrt. Skratka, igrišče ponuja neskončno možnosti za igro in ustvarjanje. Janez Arh, zaposlen na CPM poudarja: »Pomembno je, da otroci in mladi sami nadzorujejo svojo igro, ki mora biti odsljikava njihovega notranjega sveta in domišljije. Naloga prostovoljcev na igrišču je, da pomagajo otrokom in mladim, če jih ti prosijo za pomoč in prekinejo igro, če ta postaja prenevarna.«

Na igrišču lahko otroci in mladi stvari naredijo po svoje. Na ta način raziskujejo možnosti, kako se nekaj naredi in se tako tudi veliko več naučijo. Igrišče prav posebne sorte pa ni vedno tako kot iz škatlice, saj se vedno znova spreminja in raste, poleg tega ravno igra, ki je lahko nepredvidljiva in kaotična, omogoča, da igrišče zaživi v vsem svojem sijaju. Igrišče vseskozi raste in se razvija – tako se je letos skupini izvajalcev pridružila prostovoljka evropske prostovoljne službe Miriam iz Nemčije, ki je tudi sama odrasčala na podobnem igrišču. Otroci imajo možnost, da se z njo pogovarjajo v angleščini ali nemščini, se igrajo igre drugih kultur – na tak način se drug od drugega veliko naučijo.

Maja letos je igrišče dobilo Evropsko nagrado odličnosti za posebne dosežke za Mesto po meri otrok. V Stuttgartu so predvajali film, ki so ga na igrišču posneli otroci, mladi in lokalni prebivalci.

Enkrat mesečno se na igrišču zabavajo od jutra do večera. Eden takšnih dni je bilo praznovanje Evropskega dneva sosedov, ki so ga pripravili skupaj z Mestno četrtjo Tabor in bi ga z veseljem ponovili

tudi naslednje leto. »Lepo se zahvaljujem lokalnim prebivalcem, ki ste nas tako lepo sprejeli medse,« doda Janez Arh.

Na obiske pa ne pridejo samo sosedje, temveč tudi številni gostje posamezniki in skupine iz tujine v okviru mednarodnih mladinskih projektov. Veliko zanimanja za tovrstno igrišče je tudi v drugih mestih po Sloveniji.

Na igrišču za igro in ustvarjanje potrebujejo gradbeni les, barve za les, orodja, star nakit in volno. Pomagate pa lahko tudi tako, da jim nakažete 0,5 odstotka od dohodnine. Ta del dohodnine bi sicer pustili v državnem proračunu, zato je donacija brezplačna.

Brezplačne ustvarjalno-igralne aktivnosti pozimi potekajo vsak torek, četrtek in petek, od 13. do 18. ure ter eno soboto v mesecu, od 11. do 18. ure. Igrišče je zaprto v primeru dežja ali zelo nizkih temperatur.

Odgovori obiskovalcev igrišča o tem, kako jim je všeč na igrišču:

Tim, 4 leta: »Na igrišče pridem kurit ogenj in streljat z loki.«

Jakobova mama: »Naše hišno dvorišče je postalo igrišče. Všeč mi je, da se igrajo in ustvarjajo z naravnimi materiali. Tu je mir, red in čisto.«

Tadeja, 14 let: »Slikanje in lokostrelstvo sta mi najbolj všeč.«

Davor, 6 let: »Rad se igram lov na zaklad. Kurim ogenj in pečem kostanje. Rad šivam in iz buč delam smrtne glave. Tudi v peskovniku se igram in plezam po triglavu. Ti loviš!«

Rokova mama: »Vedno, ko gremo mimo, ga vleče na igrišče, v peskovnik in na traktor.«

Rok S., 16 let: »Pridem zaradi druženja s prijatelji in dela v kotičku z lesom.«

Marjan, 56 let: »Čudovita možnost za otroke, da preživijo svoj prosti čas v naravi. Ne gre samo za igro, saj otroci spoznavajo tudi različne večerine, delajo z orodji. Kot starejšemu mi veliko pomeni, da lahko tam otrokom predajam svoje znanje in izkušnje.«

Timi, 7 let: »Najraje se igram z ribami in sedim ob ognju.«

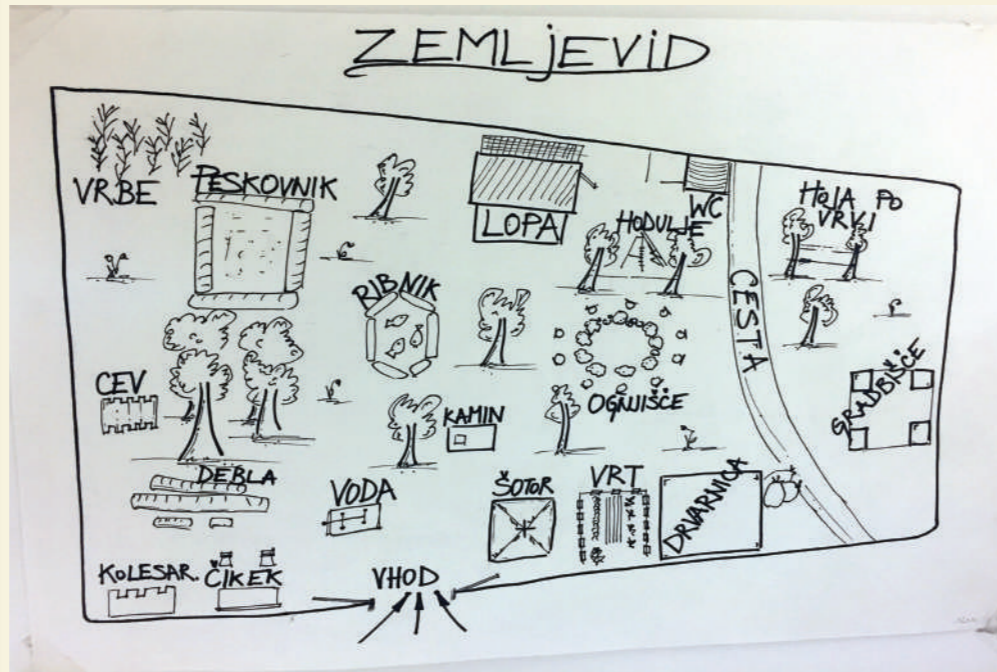
Almina mama: »Za otroke je to v redu. Druženje in igre. Lahko bi bilo vsak dan odprto.«

Vojka, 37 let: »Da imajo otroci možnost, da se udarijo s kladivom po prstu.«

Alma, Andrejka in Melisa, 7 let: »Najraje se igramo vse. Baletke, vampirje, na igralih. Všeč nam je indijanski šotor in hiša igrač.«

Več informacij na spletni strani: <http://www.cpm-drustvo.si>

Pridite in se igrajte z nami!

**NA DOŽIVLJAJSKEM IGRISČU
V TOREK, 21. FEBRUARJA
OB 11.00 URL.**

**VABLJENE MAŠKARE
NA ČAJANKO I
V PRIMERU DEŽJA ODPADE.**

Dobrodošli na Doživljajsko igrišče v letu 2012. Postavili smo hišo igrač, plezalo Triglav, začeli z vrtnarstvom in barvali, pacali, ... Skrbeli smo za mlade sovce, ki so živele v krošnjah dreves in gostili zbirko pitoenov. Na Gradbišču je takrat stala le ena hišica, zato je bilo dovolj prostora za lokostrelstvo, za plezanje po drevesih in spuščanje po žici. Malim mojstrom v lesarski delavnici so pomagali dijaki Srednje lesarske šole. Dogodek leta je bilo seveda praznovanje 2. rojstnega dne, pa tudi postavljanje indijanskega šotora, Kostanjev piknik z ZPM, in obisk Dedka Mraza.

Mestna občina Maribor je za Doživljajsko igrišče dobila posebno priznanje Evropske nagrade za odličnost - za otrokom prijazno načrtovanje sosesk. Za sodelovanje na natečaju smo na igrišču tistega leta posneli enega prvih filmčkov o igrišču.

Ich bin Miri und ich liebe das Leben mit Höhen und Tiefen
Sem Miri in ljubim življenje z vzponi in padci

Kakšni so razlogi, da si postala prostovoljka Evropske prostovoljske zveže (EVS)?
Junija lani sem končala srednjo šolo. Želela sem se v praksi preizkusiti v delu z ljudmi in zdaj sem tu. Zame je bila najboljša odločitev, da sem šla na EVS, šla v drugo državo, raziskovati, odrasti in se učiti za življenje. Tukaj bom eno leto. Najbolj dragoceno zame je cutiti ljubezen, empatijo in super energijo ljudi, s katerimi delam.

Kako to, da si se odločila, da postaneš prostovoljka prav na doživljaljskem igrišču?
V Mariboru sem bila leta 2010 na mednarodni mladinski izmenjavi. Takrat smo obiskali tudi igrišče. Želela sem ga videti ponovno, zanimalo me je, kaj se dogaja. Kasneje si želim tudi sama delati na igrišču doma, v Berlinu.

Tudi sama si odraščala na doživljaljskem igrišču. Kakšni spomini te vežejo nanj?

Na igrišču je veliko področij, kjer se gradi iz lesa in poleti sem skakala iz hiše na hišo, igrali smo se to loviš. Spominim se 'playworkeria', zaposlenega na igrišču, ki se je veliko šalil z nami. Vsak večer je postal pošast gradbišča in nas lovil. Bilo je veliko adrenalina, saj se je res dobro živjelo v svojo vlogo.

Si bila prostovoljka tudi na doživljaljskem igrišču doma, v Berlinu?

Svoje otroštvo in najstniška leta sem prežvela na igrišču, ki je namenjeno otrokom in mladim do 15. leta. S šestnajstim se postala prostovoljka, saj se me povabili, da lahko pomagam, prihajala sem ob sobotah in izvajala delavnice.

Kakšne izkušnje, ki jih nisi pridobila s formalnim izobraževanjem, si pridobila s prostovoljstvom?

Naučila sem se upravljal s časom. Postala sem bolj samozavestna. Učim se vsak dan, ni se treba učiti na pamet, kot v šoli, saj je vse veliko bolj praktično. V Mariboru se izboljšuje moja angleščina, saj jo vsakodnevno uporabljam. Naučila sem se oprati oblačila v pralnem stroju, se spopadati z gospodinjstvi opravili, saj sem pred tem živel z mamó, kije poskrbela za vse. Učim se sporazumevati z ljudmi, ki ne govorijo angleško ali nemško.

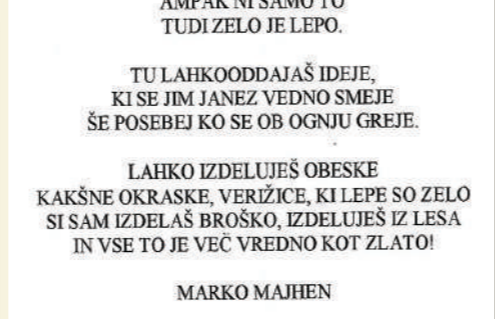
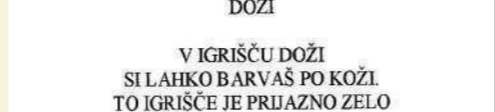
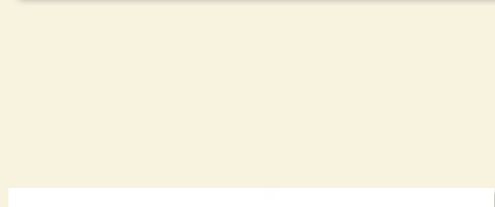
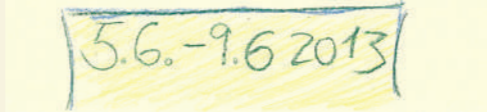
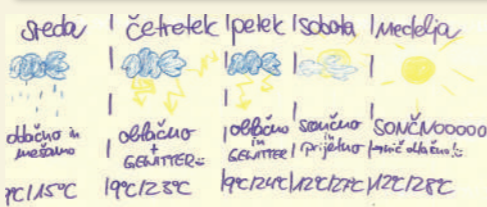
Kakšen namig bi dala tistim, ki se za prostovoljstvo šele odločajo?

Vsem bi priporočala, da se odločijo za EVS, saj pridobiš ogromno izkušeni in vidiš stvari, z druge perspektive!

Če vas zanima prostovoljstvo pri Društvu Center za pomoč mladim, obrnite na Janeza Arha, ki je dosegljiv na naslednjih kontaktnih: 040 585 945, mb-info@cpm-erustvo.si

Mlade prostovoljce potrebujejo tudi Evropska prestolnica mladih in druge organizacije. Za informacije se obrnite na Tjaša Arko s Slovenske filantropije, tjasa.arko@filantropija.org ali pobrskajte po spletnih straneh: www.prostovoljstvo.org in www.mb2013.si

Fotografija: Kinja Florjanc, intervju: Mateja Pačnik, oblikovanje: Vejan Minic

Igrišča po meri otrok, ne odraslih

Posebna doživetja Nekatera otroška igrišča po Sloveniji so prave mojstrovine. Predstavljamo nekaj primerov izvirnih arhitekturnih in vsebinskih rešitev

Afrško vas v eksotičnem delu živalskega vrta, med žirafami in noji. FOTO LEON VOIC

Ob vznjozi stolpnic v Malem Betnavskem gozdu v Mariboru se za visoko leseno ograjo, če pokukamo skozi letve, odpre pogled na nenavadno igrišče. Doživljaljske piše na tabli z raz- nabavirnimi črkami, očito spisanimi na roko. Letve ograde so od znotraj pobarbane brez reda, prav tako klopi in kjer je še led- čaš topič. »Barvali so otroci. Če bi radi barvali, nameč barvo,« se nasmehne Janez Arh, vod- ja Centra za pomoč mladim v Mariboru, ki skrbi za dogajanje na igrišču, prvem takšnem v Sloveniji.

Doživljaljsko igrišče so v Mariboru odprli septembra leta 2010. Pri njegovem načrtovanju in delovanju so sodelovali oziroma sodelujejo mestni upravitelji, knjižničarji, socialni delavci, prostovoljci in, ne nazadnje, otroci, poučarke in na inženje- rijskem in lokalnem posevovanju, upoštevajo krajevne in prostorske značilnosti lokacije, uporabljajo zgolj naravne materiale, na igrišču ni kraloških igral.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

V volčjem Potoku prisegajo na les in igra, ki spodbujajo gibalne spretnosti. FOTO LEON VOIC

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

Doživljaljsko igrišče je bilo prvotno namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma. V prvih letih je bilo namenjeno mlajšim otrokom ali otrokom iz družin, ki nimajo dovolj prostora za igranje doma.

V volčjem Potoku prisegajo na les in igra, ki spodbujajo gibalne spretnosti. FOTO LEON VOIC

Ubrano z morjem

Eno bolj obelodanih, tematsko dodelanih in razgibanih igrišč je tudi v Severnem mestnem parku Njave v Ljubljani, ki so ga pred dvema letoma zavezali po zamisli projektantske skupine Urbstudio, zdaj delujejo v okviru izdajata za kakovost bivanja in Ka-Bi. Del igrišča je opremljen predvsem z bolj ali manj strminami in različno višavskimi tobogani, prav poseben pa je del, na katerem je vse ugašeno s tematsko morje in zato spominja na narj valovite klopi, ki so uporabne tudi za igranje, skale, vijugasto oblikovane, napolje je ideja valov tista, ki pravi posebnosti. Učiteljica in razpisateljica, namenjena različnim starostim otrok in različnim tipom igre, je posnela mag. Ina Šuklje Erjavac, u.d. i. k. a., z inštituta

Zabavno igranje je v betnavskem gozdu. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Doživljaljsko igrišče na betnavski. FOTO TADEJ REGENT

Otroci pri igranju uporabljajo le naravne materiale, kot so voda, zemlja, les, mivka, kamenje in ogenj. (Marko Vančovski)

Igranje po robinzonsko

Doživljajsko igrišče v malem betnavskem gozdu praznovalo dosežke na razpisu City for Children

JANJA DOMINC

Ob vznjožu stolpnice v malem betnavskem gozdu se za visoko leseno ograjo skriva doživljajsko igrišče Doži, ki so ga septembra 2010 načrtovali in zasnovali mestni upravitelj, krajinski arhitekt, socialni delavec, prostovoljec in ne nazadnje otroci. Igrišče je posebno zato, ker je, v primerjavi z drugimi, namenjeno medgeneracijskemu in lokalnemu povezovanju, pri svojem delovanju pa upošteva krajinske in prostorske značilnosti lokacije. Ves trud, ki so ga sodelujoči v projektu vložili v minulih dveh letih, je vendarle obrodil sadove, saj so se predstavniki Mestne občine Maribor pred mesecem dni vrnili iz Stuttgarta z dvema priznanjema mednarodne mreže otrokom prijaznih mest, kar so včeraj zaznamovali s praznovanjem in druženjem ob tabornem ognju, sladoledu in promocijskem dvehminutnem filmu, posnetem na doživljajskem igrišču.

Med štirimi najboljšimi

"Poleg posebnega priznanja za projekt doživljajskega igrišča je bila Maribo-

ru zaupana tudi izvedba dvodnevne delavnice Načrtovanje kakovostnih javnih prostorov za otroke v okviru delovne skupine Stanovajska gradnja in kakovostne igralne površine, je pojasnil vodja doživljajskega igrišča Janez Arh. Kot je poudarila žirija ob predaji priznanja, so projekt doživljajskega igrišča prepoznali kot izjemno zanimiv zaradi specifičnih značilnosti - odlične umestitve igrišča v gosto poseljeno naselje stanovanjskih blokov, upoštevanja naravnih in značilnosti okolja, nizkega vložka finančnih sredstev in razpoznavnega medgeneracijskega sodelovanja. Mariborska občina je projekt, katerega izvajalec je sicer Center za pomoč mladim, prijavila na razpis City for Children decembra lani in že marca letos prejela obvestilo, da je od 22 prijavljenih evropskih mest v ožjem izboru starih, ki so se potegovala za nagrado za odličnost na področju otrokom prijaznega načrtovanja sosesk. V ožjem izboru so bila poleg Maribora še mesta Reggio Emilia iz Italije ter Hamm in Oldenburg iz Nemčije.

Po vzoru tujih

"Posebni smo zato, ker predloge za igranje sprejemamo predvsem od otrok. Nekatere koticke imamo že ustajlene, denimo čitalnico, peskovnik, lesni koticček in ogenj, druge pa prilagajamo glede na letne čase, predloge staršev, nas in otrok, pa tudi

glede na finančne zmožnosti," je dejala sodelavka doživljajskega igrišča Nina Krašovec. Otroci in mladi lahko ob prihodu na doživljajsko igrišče, ki je sicer odprto vsak torek in četrtek med 13. in 18. uro ter eno soboto v mesecu med 11. in 18. uro, sami odločajo, s čim se bodo igrali, pri tem pa ustvarjajo z naravnimi materiali, kot so voda, zemlja, les, mivka, kamenje, ogenj, izdelujejo pa tudi lastna igrala in igralne pripomočke z uporabo različnih orodij, urejajo zemljišče, rastešine, drevesa in vrtnarijo. Prav tako niso nobena redkost tematski raziskovalni dnevi, na katerih otroci spoznavajo stare tradicionalne obrti, sodelujejo v kuharskih, glasbenih, likovnih in drugih delavnicah ter ustvarjajo z odpadnim materialom. "Zelo pogosto sem tukaj, ker sem v bližini doma. S prijatelji hodimo po vrvi, pečemo kruh, kostanje in koruzo, beremo v bralnem koticčku in urejamo vrt," je navdušeno razložil Grega Jerman, ki je le eden od številnih otrok, ki na takih doživljajskih igriščih kljub mestnemu okolju poiščejo stik z naravo. Kot pojasnjuje Arh, si v prihodnje želijo po vzoru angleških in nemških doživljajskih igrišč v Sloveniji ustanoviti še kako. "Največja potrditev našemu delu je to, koliko mladih se vrača nazaj, in pravo nam je spodbuda, da tak način dela nadaljujemo tudi v prihodnje," je sklenil.

VEČER, 15.6.2012

DOŽIVLJAJSKO IGRISČE
 PRAZNUJE 2. ROJSTNI DAN

PETEK, 21. SEPTEMBER 2012
 od 13:00 ~ 20:00 ure

13.00 DO 14.00 - IZDELOVANJE TORTE, OKRAŠEVANJE IGRISČA
 15.00 - TORTA
 15.00 DO 18.00 - TISKANJE NA MAJICE (SITOTISK), STRELJANJE Z LOKOM
 16.00 DO 19.00 - GLASBENA DELAVNICA
 19.00 DO 20.00 - PRAVLJIČNI VEČER OB OGNJU

...d VSE NAJBOLJŠE...b...

REPUBLIKA SLOVENIJA
 MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE, ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT
 URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA PRAVIDNO

REPUBLIKA SLOVENIJA
 MINISTRSTVO ZA ŠEŠKO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

2RD

4th European Award of Excellence - Stuttgart 2012

"City for Children" Child-Friendly Neighborhood Planning-Maribor

MANAGEMENT

Transparency of the project

Establishing interdisciplinary project task group (planners/designers, municipality, civil forms, neighborhood representatives, potential users). Searching for suitable location in urban area. Designing adventure playground on suitable location; Implementation of the project. Monitoring of pilot project (efficiency, analyses...); Forming instructions and guidelines for new urban and designing standards for municipalities.

Maribor standards

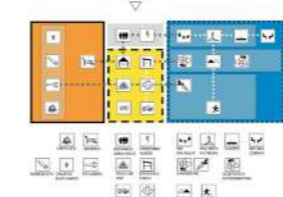
Age Group	Area/inhabitant	% functional green area	Distance from dwelling
3-6	0,50 m ²	50 % av. 0,25 m ²	100 m
6-12	0,20 m ²	50 % av. 0,10 m ²	400 m
12-18	1 m ²	100 % av. 1 m ²	800 m
Above 18	3 m ²	4,3 m ²	

Proposed standards for Slovenia

Age Group	Area/inhabitant	% functional green area	Distance from dwelling
3-6	0,50 m ²	50 % av. 0,25 m ²	100 m
6-12	0,20 m ²	50 % av. 0,10 m ²	400 m
12-18	1 m ²	100 % av. 1 m ²	800 m
Above 18	3 m ²	4,3 m ²	

Upside down and downside up decisions

Municipality of Maribor (politics) - gave green light and support of the project. The project focused on intergenerational cooperation. Neighborhood representatives - neighborhood board accepted the plan and location. Nearby inhabitants - adults and families participated in establishing and constructing the site. Families youth and children - use infrastructure and space and play on the adventure playground.

Re-invention and open source

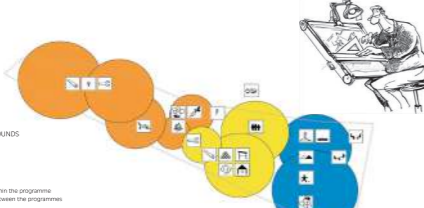
We copied good practice, we add a bit of our own and we are pleased to pass it further. As a pilot project in the country it can be used not only in Maribor as city where economy is not flourishing but also elsewhere in Slovenia (or abroad) where more and more communities faces with state of cutting costs for public infrastructure and therefore for open public space as well.

Urban facts of neighborhood

Size of the quarter: 153.000 m²
 Number of housing units: 164
 Number of inhabitants: 2.945
 Children (0-12): 253, 8,6%
 Teenagers (12-18): 115, 3,9%
 Adults (18-64): 1.696, 57,6%
 Elders (64+): 881, 29,9%
 No. of playgrounds: 4 + 1
 Playgrounds area: 12.640 m²
 CPS*: 5,0m²/inhabitant
 CPS*: 4,3m²/inhabitant
 (CPS*: city playground standard)
 (CPS*: neighbourhood cps)

PLANNING DESIGN

New planning tools and design to re-activate neighborhood

Goals

to rise quality and access of spatial arrangements for children and youth in the city, to ensure normal mental and physical development of children and youth, to involve different public groups into the process of decision making, designing and managing of open space, to involve and publish samples of good practices in planning process in public presentations, to enrich programs or their platforms of playground, to diversify appearance of spatial arrangements for children and youth, to support safe activities of spatial arrangements for children and youth, to support healthy way of spending free time of children and youth, to promote independence and methods of learning through experience, to promote social interactions within youth population to work on intergenerational cooperation, to involve planning methods to possible and effective spatial transformations, to seek larger proportion of self maintenance on public open spaces.

Playgrounds - inventarization and accessibility zones

Social characteristics - state and changes

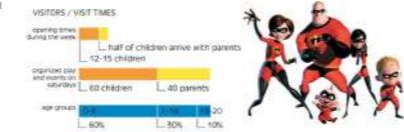
The neighborhood was built in 70's and due to time changes and generational fluctuation public open space was merely abandoned or without maintenance obligations. Degradation led to malfunction and conflicts between users. The project turned an abandoned urban space into a vivid, colorful, popular open space. The number of children visiting the playground is increasing. Neighborhood inhabitants maintain and protect the

Multigenerational aspect and social interactions

Playground include multigenerational aspect and in the same time face children and youth with independence. Adventure playground is part of spatial arrangement of forest park which offers place and interactions for infants, children, youth, adults and elders. Beside social contacts new playground encourages children and youth by independence, responsibility, sustainability and public awareness.

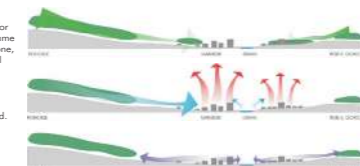

SOCIAL ASPECT

Area of urban forest

Due to social changes and urban structure aging the location was almost abandoned or rather to say degraded to black parking lot, runaway shelter for teenagers and transition area. Location is within dense urban area but in the same time on the edge of the city where suburban structure transforms into central zone, where green belt fractions into urban green parkwork, where so-called natural morphology faces man made landscape. Truly fragile and sensitive area. New program seeks co-existence between new development and nature protection. Transition geographical and botanical area between Alps and Panonian flatland. Water protected area. High density and infrastructure pressure an environment. Quind of the dense urban area. Area of the city where storms and high winds are expected.

ENVIRONMENT

Ecological functions despite limits not only remains but are vital part of playground functionality. The playground layout was set in remains of re-arranged natural environment within the urban zone. Natural materials and planting material were used by constructing and development of the site. The playground is along distance runners in terms of quality and maintenance costs and sustainability. The playground layout is positioned into mixture of natural environment and man made landscape within urban zone. Degradated area with lack of ownership status, maintenance status and useful neighborhood program was turned into perspective spatial and social arrangement. Relation between responsibility to protect and manage of nearby inhabitants and natural appearance of the playground area is interdependent. Nevertheless responsibility is achieved not only as duty but as well as educational aspect through playing experience and exploring of the site. Forest park gets new functions and regains management while remains as public open space.

Environmental relation

Adventure playground "Doži", Maribor, Slovenia

more to come...

2012 Special Recognition
Child-friendly Neighbourhood Planning
>>Adventure Playground Doži<<

L. Wolff
 Dr. Wolfgang Schuster
 Mayor
 City of Stuttgart

I. Hamm
 Dr. Ingrid Hamm
 Executive Director
 Robert Bosch Stiftung

Najbolj bela zima v zgodovini igrišča! Ko je sneg skopnel, smo začeli z urejanjem peskovnika in tlakovanjem tal v ustvarjalni delavnici. Na Gradbišču so otroci poleg prve hiške, začeli graditi že drugo. Še vedno je bilo dovolj prostora za lokostrelstvo, boksarski ring in norenje s kolesi... Lesarska delavnica je vedno bolj rasla in postajala večja in večja, tako kot otroci... Kako pisano leto je bilo! Gostili smo Klub japonskih mečevalcev, spoznavali osnove Capoeire, priredili Kostanjev piknik... V dopoldanskem času smo takrat igrišče namenili vrtcem in šolam, da so k nam prišli na nepozabne izlete in naravoslovne dni ...

Moji spomini

Spomnim se svojega prvega dneva na Dožiju - mislim, da je bil december. Opozorili so me, da bo zelo mrzlo, da naj se res toplo oblečem. Prišla sem v smučarskem kombinезonu in v debeli beli kapi s cofom, komaj sem se premikala, še otroci so se mi smejali. To je tudi dan, ko sem spoznala našo Tanjo (in ona se zelo dobro spomni tistega živega rdečega kombinезona, ki je kasneje postala moja sopotnica v marsikaterih mladinskih projektih, tudi v sklopu Sejma strasti. Najlepše spomine pa imam s poslikavami obraza, peko kruha ob ognju in urejanju vrtička. Spomnim se tudi svojega prvega trenutka, ko sem se znala »umakniti« in igro prepustiti otrokom, vedno sem se vračala domov umazana in srečna. Dožiju in vsem njegovim želim vse lepo in čestitam ob 10. rojstnem dnevu!

Nina Turčin

2013

SKRBIM za ČISTOČO in UREJENOST igrišča.
 VARUJEM DREVEŠA, RASTLINE in jih NE UNICUJEM.
 NA IGRIŠČU NE TEPEM in NE ŽALIM
 DRUGIH. SKRBIM za SVOJO in VARNOST
 PREPRE REŠUJEM SKUPAJ z VSEMI VPLETEN
 OB PRISOTNOSTI ENEGA od VODIJ!
NE PO MENI NE

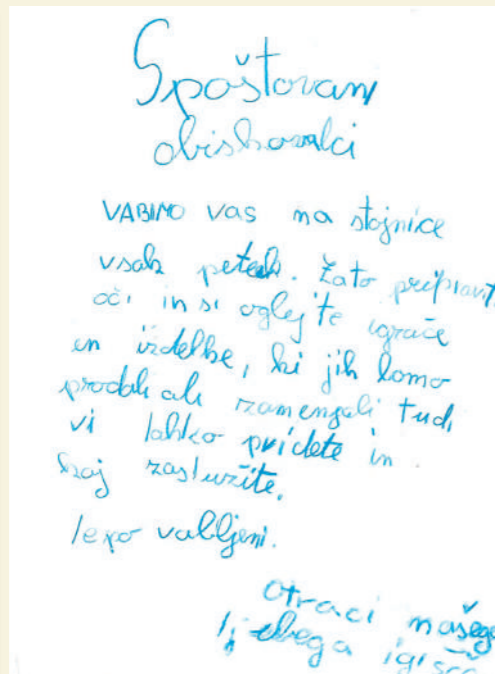
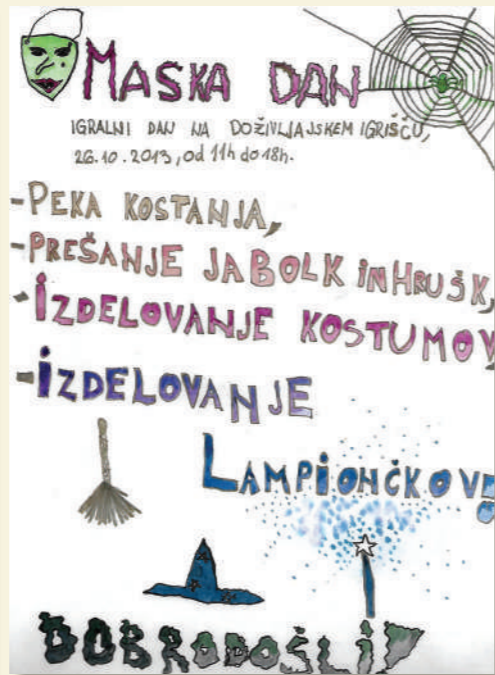
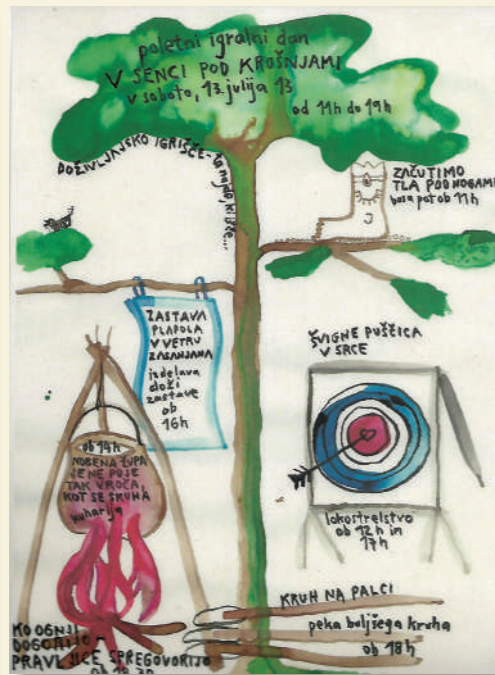
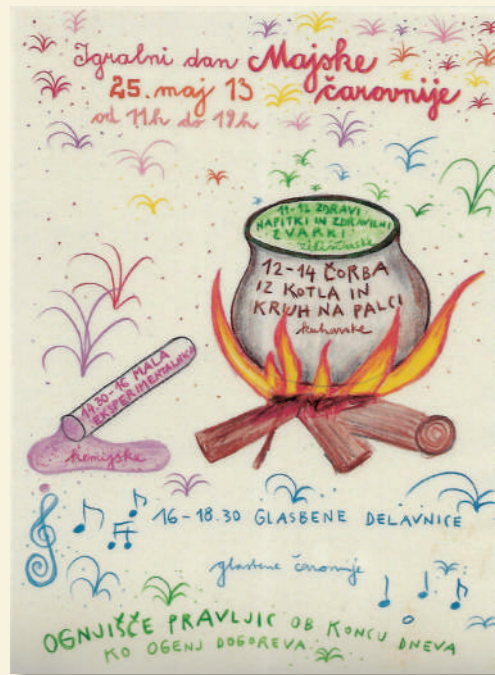

 MESTNA OBČINA MARIBOR
 SVET MESTNE ČETRTEI TAVOR
 s sklepom, dne 23. maja 2013
 PODELJUJE
DRUŠTVU CENTER ZA POMOČ MLADIM
 podružnica Maribor
 PRIZNANJE
 MESTNE ČETRTEI TAVOR
 za prispevek s ciljem povezovanja občanov,
 za njihovo zadovoljevanje skupnih in splošnih potreb ter
 dobrih medsebojnih odnosov, posebej za dvig kakovosti življenja mladih
 v Mestni četrti Tabor in širše.
 Priznanje številka: 005
 Maribor, 23. maj 2013

 PREDSEDNIK
 MESTNE ČETRTEI TAVOR
 Matjan COJHTER, mag.

3RD

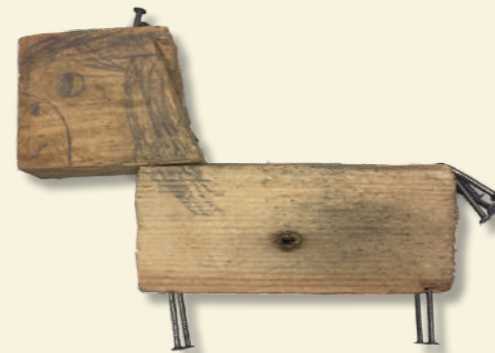

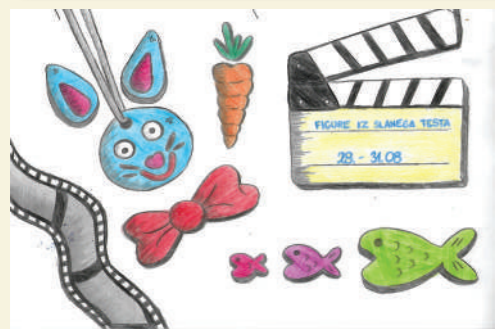

MED LETI 2010 IN 2020 JE BILO IGRISČE ODPRTO **1420** DNI.

Doživljajsko igrišče v letu 2014. Leto smo začeli z delovnimi akcijami, zgradili packalnik, barvali klopi in mize, prenovili plezalno strukturo, ki so jo otroci imenovali Triglav, ker je tako visoko... S pomočjo sodelavcev Zavarovalnice Maribor/Sava, smo očistili tudi celi Mali betnavski gozd. Do aprila 2014 je bil odpiralni čas igrišča vezan na lepo vreme, ob dežju in nizkih temperaturah je bilo zaprto. V aprilu so nam ZPM Maribor podarili čisto pravi avtobus, zgradili smo nadstrešnico nad lesarsko delavnico in tako dobili dve strehi, greli smo se pa v indijanskem šotoru. Igrišče je tako vabilo k igri tudi ob dežju in v mrzlih zimskih popoldnevih. Praznovali smo že 4. rojstni dan! Praznovali smo tudi Noč čarovnic, poseben dan namenili našim drevesom, gostili Kače, reševalne pse, ponija in izdelali hotel za žuželke ...

4-RD

Dedek Mraz
Prihaja na igrišče
PONEDELJA, 5. 12. 2014
17h

PiSaNe PriPrave na zimo
DRAGA SOSEDA, DRAM SOSEDI!
Priprave na zimo pri naši izbrani OBRABE izdelajo igrišče in drugi uporabni predmeti. Čeprav ni sadilna doba, lahko na igrišču izdelamo različne stvari, ki so v zimskem času, potrebne in uporabne. Priprave so brezplačne, potrebna je predhodna prijava.

DELOVNA AKCIJA
V SOBOLEVAJU & drogerijo dm
KDAJ: PETEK, 10. 10. 2014
13h - 19h
VABLJENI

TABORNIŠKI DAN
30. 8. 2014
USTVARJALNI KOTIČEK
IZDELAVA SONČNIH UR & LAMPIČKOV

SOBOTA od 11h do 21h

TABORNIŠKE IGRICE
LOKOSTRELSTVO in GRADNJA KATAFULTE

POSTAVLJANJE ŠOTOROV
PAGODA in VEČER S KITARO OB OGNJU

KUHARSKI KOTIČEK
ZELENJAVNA ZMEŠNJAVA in TVIST

V PRIMERU DEŽJA IGRALNI DAN ODPADE

DREVO-MOJ PRIJATELJ

I GRALNI DAN

SOBOTA 26. 4. 2014 11h - 19h

DREVESNI OBJEM
ŽE VEŠ KAKO PRAVILNO NEGOVATI DREVEŠA?

KUHARSKI KOTIČEK
~ KROMPIRJEV GOLAZ ŽE DIVJO POMLADNO ZELENJAVO
~ HRENČIKE NA ŽARU

DREVESNO PLEZANJE
ŽE VEŠ KAKŠEN JE RAZLED IZ NAŠIH VISOKIH DREVEŠ?

USTVARJALNI KOTIČEK
~ POSLIKAVA OBRABA
~ IZDELAVA PLEZALA IZ GUM

SE VIDIMO NA DOŽIVLJAJSKEM IGRISČU!

V PRIMERU DEŽJA IGRALNI DAN ODPADE

KRALJESTVO ŽIVALI

VEGETARIJANSKI KOTIČEK
~ VEGETARIJANSKI NAMAZI & DINASTI BELIŠI
~ BELIŠI NAFTIJI

USTRVARJALNI KOTIČEK
~ PRANILNI PRIMATELI ZA LAHKO IŠČE

MOJSTRSKI KOTIČEK
~ HOTEL ZA SUŠELKE

ŽIVALI

REPS

2015

Doživljajsko igrišče v letu 2015. Z nami sta bila EVS prostovoljca Dušan iz Srbije in Tanja iz Rusije in igrišču dodala glasbeni kotiček, barve, ljubezen in solidarnost. Barve so dodajali tudi otroci, na glave, v »frizerskem salonu«! Vsakodnevni zvok klavira in žage iz lesarske delavnice, nekateri so se učili uporabe orodij, nekateri pa že ustvarjali prave mojstrovine. Gradbišče je bilo vedno bolj zasedeno z različnimi hiškami, bunkerji in bazami ... Otroci so Mali betnavski gozd opremili s tablicami z opozorili za lastnike psov in pripravili proteste. Pripravili so tudi stojnice, prodajali limonado in menjavali igrače. V letu 2015 smo pričeli z otroškimi izmenjavami z igriščem Fratz Graz.

Sam sem Doživljajsko igrišče začel obiskovati leta 2015. Sprva sem ga obiskoval kot otrok, živeč v sosednjem bloku. Ker sem tam preživel večino časa, sem dobil zanimanje za lesene izdelke in nasploh za samo obdelavo lesa. Čez nekaj časa sem postal sodelavec na Doživljajskem igrišču. Zelo všeč so mi bile tudi vse noči na igrišču, kjer sem tako jaz kot tudi otroci imeli možnost izkusiti spanja pod milim nebom. Dogodek, ki mi je ostal najbolj v spominu je definitivno rojstni dan igrišča. Razlog za to je najverjetneje to, da sem videl nasmejane poznane obraze, ljudi, ki so se družili in uživali. Kot otroku mi je bilo igrišče zelo všeč, saj je ponujalo raznolike stvari in veščine (lesarski kotiček, ustvarjalnica, gradbišče). Najraje sem imel lesarski kotiček, kjer sem ustvarjal različne izdelke (različni izdelki kot: ladjica, meč, letalo, ipd.). Ko pogledam nazaj vidim, da nisem izboljšal le fine motorike, spretnosti vihtenja kladiva ter žaganja temveč tudi socialno interakcijo in svoje vrednote. Skozi leta sem poglobljeje spoznal sam kontekst Doživljajškega igrišča, spoznal izjemne ljudi iz projekta EVS (prostovoljci iz tujih držav) ter se naučil veliko veliko novega. Samo prostovoljstvo je vzporedno z mojim šolanjem predšolske vzgoje in mi nudi veliko praktičnih izkušenj z mladimi. Pred vsem so mi všeč mladinske izmenjave, kjer so otroci prišli v stik s tujo kulturo ter tujim jezikom. Zelo upoštevam rek "več znaš več veljaš", zato prostovoljstvo in participacijo na mladinskih izmenjavah jemljem, kot veliko prednost. Sam kontekst igrišča jemljem, kot nekaj zelo pomembnega za otrokov celostni razvoj, saj se otrok na igrišču razvija na področjih, ki so njemu blizu, pridobiva različne spretnosti, se družijo in socializirajo ter poskušajo stvari, ki jih v bloku ali brez igrišča ne bi mogli (npr. kako zakuriti ogenj). Velika zahvala za moj razvoj in veselje do prostovoljstva so definitivno vsi otroci, ki obiskujejo igrišče ter sodelavci, s katerimi sem odraščal in postal jaz-jaz.

Sergej Črnec

skrbi za lesarski kotiček, pomaga ti ustvarjati izdelke iz lesa, izmišlja si nove igre in igrače, ko bo velik bo vzgojitelj v vrtcu.

Mestna občina Maribor
Ulica heroja Staneke 1
2000 Maribor

Zadava:

Prosim, vrnite nam hoš naraj

Vem! Mali letnarški gozd, blizu vrtca je bil hoš za hjoštro (hjoštro) prosim vrnite hoš naraj hjoštro igrama nogomet nalina sega močno in nade v vesle, hjoštro igrama hošarba ve gve žožja (nade) v vrtca vrasim hoš

(otroci iz dožhla!
otroci iz doživljajške igrišče

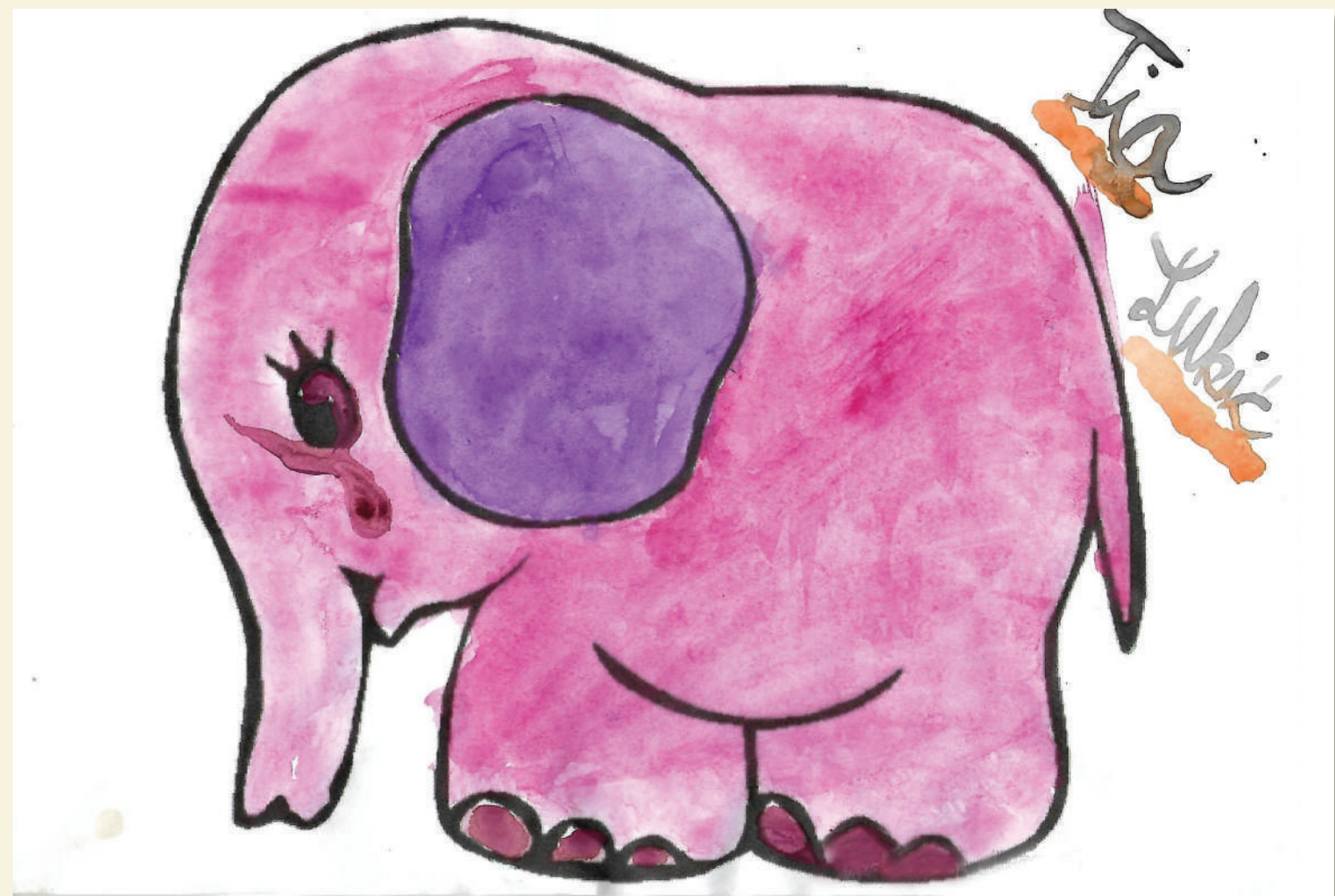

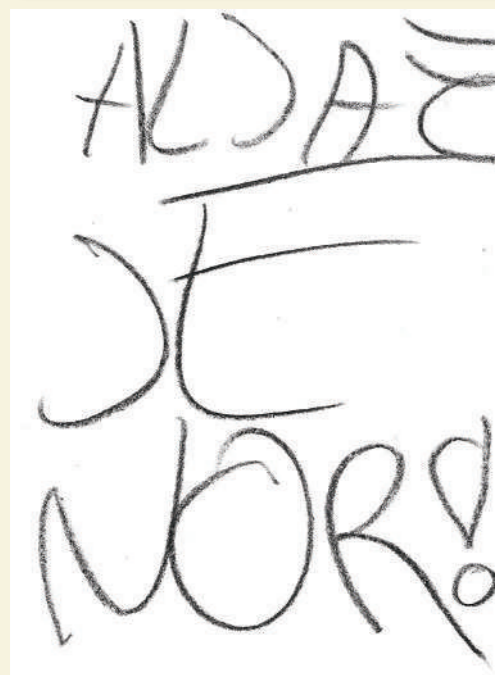

O slonu, ki je hotel splezati na drevo

Nekoč je živel slon po imenu Dumbu. Živel je v Afriki s svojimi najboljšimi prijatelji. Vsi so se igrali na drevesu, le on ni mogel splezati gor. Bil je žalosten, saj je hotel tudi on gor. Vsi so se igrali a le on je bil spodaj. Ko so prijatelji ugotovili, da je žalosten, so ga šli vprašat kaj se dogaja. odgovoril jim je, da si želi tudi on na drevo. Žjutraj so se trudili Dumbuta spraviti gor. Naenkrat je opica Martina prišla na idejo, da na drevo pristonijo desko po kateri bi lahko Dumbu splezal na drevo. In res, Dumbu je splezal gor in vsi so bili srečni.

2016, ko je bila avtorica stara 9 let

VABIMO VAS,
DA SE NAM PRIDRUŽITE PRI PRAZNOVANJU
PETEGA ROJSTNEGA DNE
DOŽIVLJAJSKEGA IGRISČA
V SOBOTO, 26.9.2015, MED 11.00 IN 21.00

PRAZNIČNI PROGRAM:
LOKOSTRELSTVO
USTVARJALNE DELAVNICE
AIRSOFT
PLEZANJE
ODPRTI ODER

*V PRIMERU DEŽJA PRIDITE Z DEŽNIKOM :)

Doži

CPM DRUŠTVO CENTER ZA POMOC MLADIM
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

MESTNA OBČINA
MARIBOR

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

Erasmus+

Vabimo vas na 5 rojstni dan doživljajskega igrišča, saj vas vse želimo videti saj smo skupaj preziveli lepe spomine.

Zaja, Blaž, Patric, Anžela, Luka, Maja, Aljaz in vsi ostali

5RD

MISC INFOPEKA & CPM PRESENT:
DISCUSSION ABOUT VOLUNTEERING

WANT TO MAKE A VOLUNTEER EXPERIENCE ABROAD?

COME TO INFOPEKA ON ŽELEZNIČNI 8, MARIBOR
ON THE 19th OF MAY AT 5 PM

MORE INFORMATION ON THE FACEBOOK PAGE OF PEKARNA MAGDALINSKE MREŽE

PROJEKT JE FINANCIRAN S STRANI EVROPSKE KOMISIJE. VARNINA OBAVJE OBRHA ZA ZDRAVJE STALISKA KYTORA. NACIIONALNA AGENCIJA TER EVROPSKA KOMISIJA NISTA ODGOVORNA ZA KAKOVINO KOLI JIPOBARI INFORMACIJE, KI JIHO OBTAKA VERNIJE.

DEAR CPM

After one year working with you I can admit that you're the best receiving organisation from all EVS database!

Thank you very much for this greatest year in my life. It was a big pleasure to work in such organisation like you, you're doing a great job. I will always remember you with the warmest feelings on my heart. I wish you some day to celebrate your 100th birthday. And of course don't forget your EVS volunteers :D

Big hug,
your Tanja with love from 2014/15 EVS year :)

Dober dan everyone :)

I'm Tanja and I'm happened to be an EVS volunteer at Doži back in 2014-15, seems like ages ago but at the same time feels like yesterday. To be honest I love everything about Doži and I always have a smile on my face whenever I'm thinking of any of my days spent there. I really think that the concept of the playground is just amazing, the kids being the »owners« of their game - that's something every kid should be able to experience! I have tons of cool and funny stories from there and just can't focus on something particular :) but I can definitely say that this place is the best for the kids, I remember every kid being so happy while playing there, I remember how they were sad when it was the time to close, as well as how they screamed over the fence »open up, it's almost 13 already!«, I remember their curiosity about everything new and not so new, their smiles and laughs and this gives me goosebumps all over my skin. I think I'm super lucky to be the part of Doži even if it was just for one year, I still have thousands of pictures in my harddrive and I love sometimes to rewatch them. Thank you for all of

these warm memories and stories. I want to wish you Doži the happiest birthday and that you will grow and develop and will make more and more kids happier everyday. <3

From Tanja with Love.

Tatiana Malistova

DOŽIVLJAJSKO IGRISČE

• NAŠ CILJ •
IGRIVO SPodbujanje RAZVOJA USTVARIALNOSTI SAMOSTOJNOSTI IN ODGOVORNOSTI OTROK IN MLADIH

• DELOVNI ČAS •
TOPLO VABLJENI DA NAS OBISČETE V
• TOREK • ČETRTEK • PETEK •
OD 13.00 DO 19.00 V POLETNEM ČASU IN
OD 13.00 DO 18.00 V ZIMSKEM ČASU
*TRAMO SE TUDI V DEŽJU IN SNegu

• KONTAKTI •
040 585 945 JANEZ
INFO-MB@CPM-DRUSTVO.SI

• NAHAJAMO SE •
MARIBOR, SLOVENIJA
MALI BETNAVSKI GOZD

• KAJ JE TO DOŽIVLJAJSKO IGRISČE? •
VAREN PROSTOR V GOZDU, NAMENEN OTROKOM IN MLADIM KI PONUJA NESKONČNO POMOČ ZA KRO. UČENJE IN USTVARJANJE

• RAZLIČNI KOTIČKI IN AKTIVNOSTI •

- SPOZNAVANJE UPORABE ORODU IN OBLIKOVANJE LESA V LESARSKEM KOTIČU •
- OGNISČE ZA DRUŽENJE OB SKODELKI ČAJA IN PREIZKUŠANJE GLASBENIH TALENTOV •
- GRADBIŠČE ZA USTVARJANJE RAZNOBILNIH BIVALIŠČ •
- USTVARJALNICA ZA RAZVOJ ROČNIH SPRETNOSTI TER NAJMLAJŠIM NAMENENI PESKOVNIK IN HIŠA KRAČ •

KOSTANJEV PIKNIK

KDAJ: PETEK, 30. 10. 2015 OD 13⁰⁰ DO 19⁰⁰

KJE: DOŽIVLJAJSKO IGRISČE

KAJ: PEČENJE KOSTANJEV IN PREŠANJE JABOLČNEGA SOKA

PRVA POMLADNA DELOVNA AKCIJA v sodelovanju z ZAVAROVALNICO MARIBOR

Vabimo vas k sodelovanju na delovni akciji na doživljajskem igrišču 1. APRILA med 10⁰⁰-19⁰⁰ uro

Skupaj bomo izvedli:

- OBNOVO PESKOVNIKA
- BARVANJE OGRAJE
- PRENOVA OGNJIŠČA

Vsaka pomoč bo dobrodošla, da na igrišču soustvarimo še več priložnosti za igro, za naše najmlajše.

* V PRIMERU DEŽJA DELOVNA AKCIJA ODPADE.

CPM DRUŠTVO POMOČ MLADIM

HOBOTAR

OTO

MED LETI 2010 IN 2020 JE PROGRAM IN PROSTOR IGRISČA

SOUSTVARJALO **126** SODELAVK IN SODELAVCEV.

ŠE **4.72** PROSTOVOLJK IN PROSTOVOLJCEV SE JE EKIPI

PRIDRUŽILO V DELOVNIH AKCIJAH.

Doživljajsko igrišče v letu 2016. Leto smo zopet začeli z delovnimi akcijami, prenovili peskovnik, pobarvali vse lesene površine in postavili čisto novo Ustvarjalnico.

Tistega leta so bili z nami prostovoljci in študentje iz tujine, Erro Pekka - Epi in Vesa iz Finske, Milica iz Srbije in Alex iz Belorusije. Predstavljali so svoje kulture, pripravljali kuharske delavnice, izdelali obe gugalnici, ki jih uporabljamo še danes in otroke spodbujali k učenju angleščine. Društvo DMKS so za nas pripravili vrtnarske delavnice in delavnice japonskega mečevanja, dijaki Srednje lesarske šole pa Lesarijado. Vrhunec poletja je bila mini gozdna plaža.

2016

6. ROJSTNO DNEVNA ZABAVA
YABLJENI VSI!!!

V SOBOTO: 24. 9. 2016 ; V PRIMEHU DEJJA 8. 10. 2016 od 11.00 do 21.00

PROGRAM :

- TABORNIŠKI LOV NA SKRITI ZAKLAD
- NENAVADNI EKSPERIMENTI (HISA CENTER EKSPERIMENTOV MARIBOR)
- ZAPLESI, ZAPOS; ODER JE TVOJ
- BOBNARSEI KOTICEK

FINSKI DAN

12. 5. 2016 ČETREK

- FINSKE IGRE
- FINSKA GLASBA
- USTVARJALNICA: TEMA FINSKA

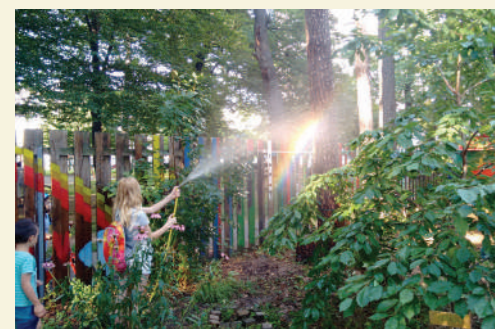
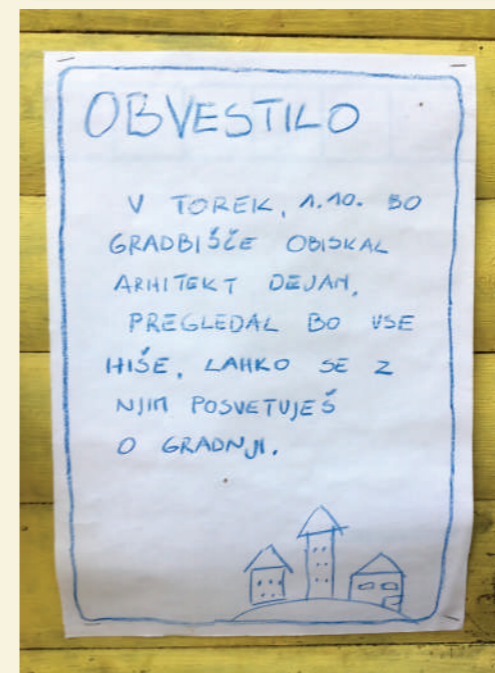

GRD

2017

Leto smo zopet začeli z delovnimi akcijami s pomočjo prostovoljcev iz Zavarovalnice Sava. V letu 2017 so nam na igrišču pomagali tudi prostovoljci iz tujine, Margarita in Ljuba iz Rusije in Nazli in Doğukan iz Turčije, ki so pripravljali aktivnosti v Ustvarjalnici in pripravili kulinarčne in fotografske delavnice za otroke. Gradbišče se je začelo spreminjati v pravo malo mesto, otroci so napisali pravila, organizirali in izvedli prve volitve za župana Gradbišča, zgradili sodišče in muzej arheoloških najdb. Igrača leta je bil trampolin ...

Zgodba iz igrišča

Preveč je vsega... Pa komaj dobra tri leta in pol sem na igrišču. Prvi vtis, razgovor preko javnih del. Premišljuje, mogoče pa bi bila za delo z otroci. Doživljajska pedagogika me je navdušila, otrok je lahko otrok in se svobodno igra. To ni vrtec, to ni šola. Janez in Nina sta bila navdušena nad menoj. Ampak to še ni odločilo ničesar. V upanju, da me izbereta, saj sem si želela samo, da dobim službo. Slaba ura in mi zvonil telefon. Kliče me Nina, z vprašanjem, če si res želim to delat. Pa ja, zakaj pa ne. Tudi v gasilstvu sem delala z otroki in mladimi. Začeli so se delovni dnevi. Hitro sem se uvajala v delo. Čeprav od začetka je izgledalo, da bom rabila precej časa, da bom z njimi navezala neki odnos. Nakar pa se je izkazalo, da sem jim bila precej kul. Zgodilo se je toliko lepih nepozabnih trenutkov. Utrinki, ki so se mi vtisnili v spomin so vsekakor, da sem bila zebra v afriškem hlevu, divjanje sem ter tja po igrišču. Volk pri Rdeči kapici, ki gre k babici na Antarktiko. Preživetje v naravi na Pohorju, Noč na igrišču. Igranje v peskovniku z gabrom (bagrom). Skakanje po lužah in blatu. Kako smo skupaj aktivno brali pravila igrišča. Nekaj minutnega zapora v hiši igrač zaradi kraje Dožetrov. Med spomini je tudi moj zadnji delovni dan. Otroci so mi pripravili poslovlino. Jokala sem jaz, jokali so oni. V sanjah si nisem mislila, da se bom tako navezala na njih. Na prostor, na sodelavce in sodelavke. Janez in Nina sta se odločila, da me s prihajajočim letom zaposlijo za osem mesecev. Torej Urška se vrne. Nakar več nisem bila Urška ampak sem postala Murška. In še dandanes ne vemo prav kako se je ta M znašel pred mojim imenom. Uvajala sem se na gradbišču. Meni ljub prostor, kjer ni vstopa za starše in zaradi tega so otroci bolj sproščeni in samostojni. Predvsem pa zato, ker je to postalo mesto. Z županom, predsednico, raznimi poklici, z ulicami, z najlepšimi vrtički ob hiškah. V čast si jemljem, da nam je s pomočjo prijateljev iz Fratzgraz-a uspelo narediti glineno peč za pice. Moja zaposlitev se ni zaključila po nekaj mesecih. Še vedno sem del Doživljajskega igrišča in srečna, da lahko pomagam pri razvoju igrišča.

Urška Ferlič

zna čisto vse, zato jo lahko najdete pri lopi, pa tudi v lesarskem kotičku in na gradbišču. rada ima kužke, modro barvo in gasilce.

V PRIMERU MEDSESOBNIH TEŽAV, SE OBRNI NA ZODIČE, KI JE NA GRADBIŠČU PRI PALETAH ALI PA PO NEM NAPIŠI NA LISTEK IN GA DAJ V SKRINJICO, KI JE ZA LISTIKH.

MATIJA, ALEN IN NINA

7RD

VABILO NA PRAZNOVANJE 7. ROJSTNEGA DNE DOŽIVLJAJSKEGA IGRISČA

Vabimo vas na praznovanje 7. rojstnega dne Doživljajskega igrišča, v soboto 23. 9. 2017, od 11:00 do 21:00 ure, na Doživljajsko igrišče v Mariboru.

PROGRAM:

- lokostrelstvo z Društvom tabornikov rod XI.SNOUB
- bobnanje z Beti in Brunom
- plezanje z Akademskim planinskim društvom Kozjak Maribor
- izdelovanje brošk
- odprti oder za pogumne talente

V primeru dežja prinesite dežnike :)"

CPM DRUŠTVO CENTER ZA POMOČ MLADIM

PRAVILA NA GRADBIŠČU

1. NE HODIV TUJE HIŠE
2. NE KRADI STVARI IZ HIŠ
3. NE UNICUJ KAR NISI NAREDEL
4. PARCELA JE TVOK KO JE OZNAČENA
5. ČE HIŠE NE UPORABLJAS VEČ KOT 1 MESEC JO PODREMO
6. NOBENO DEVO NE SME BITI POŠKODOVANO
7. ČE HIŠA NI VARNA JO PODREMO

Greetings, I'm Doğukan. I'm 29 years old and I work as a graphic designer. When I went to Slovenia I was 26 years old. It's been exactly three years, time really flies. Before I went to Slovenia I didn't have much knowledge about the country but when I came, I understood that this country is superior compared to the other European countries.

My first day in Playground was tough, I was thinking about how I can get along with so many kids by myself. But then I started to like kids, and kids started to like me as well. So getting along with them became way easier, even though I didn't know Slovene.

When our friends from Russia left, we became a very good team with our friends that came from Spain and Poland. Playing with children every day, helping and trying to understand them was the most enjoyable job ever for me. And I have never experienced such serenity anywhere before :)

As children got along with us, their parents got along as well. When we were speaking in English with them, we could see their trust on us in their eyes. I have participated in various activities with children. The most memorable one for me was a birthday party, celebrated like it's a festival. Happiness in the children's eyes was worth everything.

Especially Nina and Janez gave significant life experience to me and my friend Nazlı. I will never forget the days I spent with my friends in Playground.

We spent ten months in Maribor like this. If we had choice, we would spend ten months more. We were very sad when we were leaving because Slovenia was like a second homeland for us.

I still miss the children, my workplace and Maribor. I give my sincere thanks to everyone who accompanied us throughout these days. I study foreign language to go there again. And I'm sure that one day I will come back and spend time with you ...

Farewell,
Doğukan Hanger

Hello! I am Nazlı, volunteer from Turkey. I have great memories that will never forget. Because, this year was best year in my life... in the middle of the year we started to work at Adventure playground. And so, this moment, everything turned to great something. I haven't done a job with kids before. But the playground added a lot to me and my life. I liked the kids even more after I started working there. I learned more from this job day by day. I was working at creative corner. I was teaching different activities every week. It was starting to give me incredible pleasure. Because why? Because, it was a great feeling to be able to teach children and add something to their lives. Children were like me. I didn't know Slovenian language but I started to learn, just to communicate with kids. That was great because children were learning English words to communicate with me. I was helping their development and they did the same to mine.

I want to tell you about Tia, my little angel, my little red cheeky... Tears are falling down while I'm writing these lines right now. But from happiness! She was coming to my every lesson. And I had a very special connection with her. So, I tried to learn Slovenian words to communicate with her. I can not forget this moment. We were in the swing one day, she had a note paper in her hand. She said, "when you return to Turkey, can we speak again on facebook?, Can we write your name?" So, this moment, I said to myself. "Nazlı, you are in true place! And I thanked the universe.

For now, I am working for Turkish Airlines... And I owe this to my experiences in Slovenia. Thank you Nina, thank you Janez, thank you Slovenian National Agency, thank you my volunteer partner Doğukan and thank you my little children... I love you so much... But this is not farewell. I promise, I will visit you again. I will dig sand in that playground again, I will sweep the leaves again, I will teach games again and I will run again with the child in me. It's not just a playground, it's the address of big changes. Thank you for everything, I love you.

Nazlı Çelik

DRŽAVNO PRIZNANJE
V MLADINSKEM SEKTORJU ZA LETO 2017

za prispevek k uveljavljanju
mladinskega sektorja

prejme
**Društvo Center za pomoč mladim
– podružnica Maribor**

V Mariboru, 27. novembra 2017

Ministrica za izobraževanje,
znanost in šport
dr. Maja Makovec Brenčič

DRŽAVNO PRIZNANJE
V MLADINSKEM SEKTORJU ZA LETO 2017

Društvo Center za pomoč mladim – podružnica Maribor je pred sedmimi leti Maribor obogatilo s programom Doživljajsko igrišče. Program je rezultat predanega dela številnih mladinskih delavcev, ki so sodelovali pri spoznavanju, vpeljavi in razvoju koncepta. Predvsem za mlade, ki izhajajo iz socialno in materialno ranljivih družin, je doživljajsko igrišče sredi zgoščenega betonskega naselja prostor, in so ljudje, ki tem skupinam omogoča vključevanje v širšo družbo. Mladi so pri tem aktivni udeleženci, ki vplivajo, spreminjajo in soodločajo o svojem ožjem in širšem okolju, mnogi med njimi pa se tudi kalijo v izkušene mladinske delavce in delavke.

Društvo Center za pomoč mladim je prvo, ki je predstavilo ta koncept v Sloveniji, čeprav ga v tujini s pridom uporabljajo že vrsto desetletij. Je inovacija v mladinskem sektorju z učinkom in številkami, s katerimi se lahko na društvu pohvalijo. Vse do danes se je v okviru mariborske podružnice društva usposobilo sedemdeset mladinskih delavcev, sodelovalo je deset tisoč otrok in mladih, svoje znanje in izkušnje pa so poneli tudi v številne druge lokalne skupnosti po Sloveniji in tujini.

What is Doži

For me in the first place it's people, coworkers and volunteers, children and parents. They make this place special. Screaming Žan which is waiting his 5th year to be able to go to Gradbišče, beautiful quiet Iskra with her smart eyes and giant wish to make everything like you, Andreja and her »katastrofa«, Župan and his citizens, Luka-magičnik ... Big Sara learned me not to be shy of my english and Ninica, which is actually the soul of the playground. And more, and more ... Thank you all, guys!

In the second place Doži means games! Someone screaming skrivalnice and in 1 minute we are sitting behind the bus. Collecting strawberry leaves and eating them to be healthy, cooking culinary days, playing theatre and wrong chess (thanks for not asking me to play real chess, have no idea how to do that), music times and making apple juice. And again more and more. I wish I could come to visit you and hug all of you again.

Margarita Mukhamedova

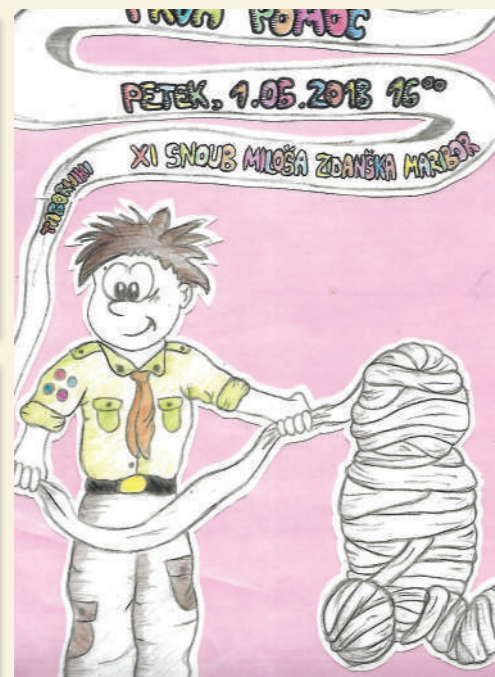
2018

Zima je tistega leta radodarno pobelila igrišče, sneg je najboljša igrača! Praznovali smo 8. rojstni dan! Praznovali smo tudi obisk gasilcev PGD Radvanje, Tabornikov XI. SNOUB, društva DMKS, potapljačev in tudi to, da smo igrišče odprli tudi ob sredah. Ah, pa še Noč na igrišču in spanje v objemu dreves ...

Prostovoljki Evropske solidarnostne enote, Anna iz Poljske in Paz iz Španije sta tistega leta poskrbeli za neskončno aktivnosti za otroke; ustvarjalni kotiček z vsak teden novo temo, plesna šola na Gradbišču, spoznavanje poljske in španske kulture, za povrh pa še poroka! Gostili smo tudi skupino otrok iz igrišča Baii iz Hamburga.

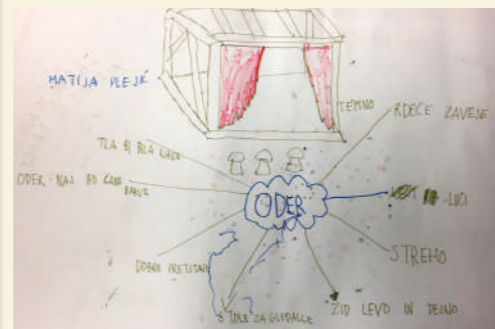
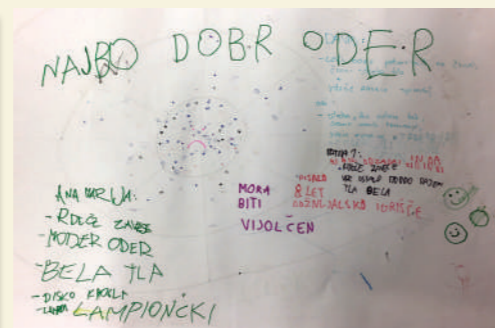
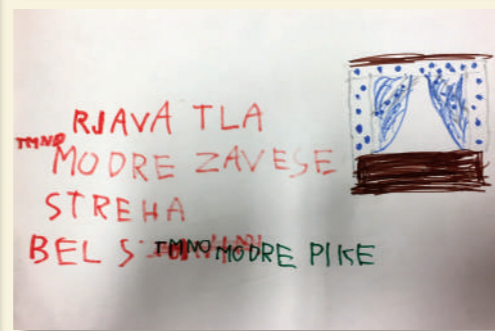
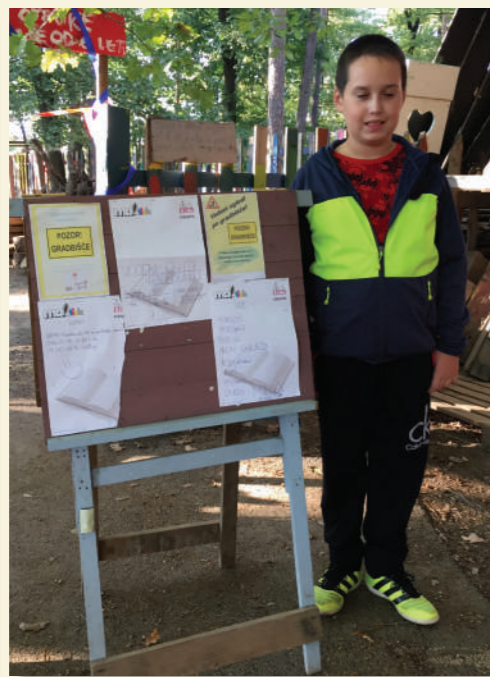
Aktivnosti in novice iz igrišča je beležil Matija Plejč v prvem in edinem časopisu na igrišču - Dožipis. Vsaka hišica na Gradbišču je že imela svoj nabiralnik, v katerega je skoraj vsak dan, obvezno pa enkrat na teden, prišla nova številka Dožipisa.

Vodeni ogledi po gradbišču!

POZOR! GRADBIŠČE

Pridite in pogledite kje se iz odpadnega materiala gradi in nastaja malo mesto!

8. ROJSTNI DAN DOŽIVLJAJSKEGA IGRIŠČA

PALAČINKE **OTVORITEV NOVEGA ODRA**

LOKOSTRELSTVO

PLEZANJE **POSLIKAVA MAJIC**

JAPONSKO MEČEVANJE

BRAINOBRAIN DELAVNICA **ROPOTANJE, BOBNANJE IN VREŠČANJE Z BRUNOM IN BETI**

22. SEPTEMBRA 2018
11.00 - 21.00

*V PRIMERU DEŽJA PRIPOROČAMO DEŽNIKE

8RD

Moja zgodba o dožiju

Zdravo, jaz sem David in danes ti bom povedal svojo zgodbo o Dožiju. Torej pa se vrnimo čisto na začetek (vse si predstavljajte v glavi). Bil sem mlad fant iz Ljubljane. Preselil sem se v Maribor in sem mislil, kaj bom jaz tu delal. Ampak po nekem čudnem naključju je pod mojim blokom, kjer sem stanoval, bil Doži. Sam nisem vedel kaj naj delam, sam pa tja ne bom šel, če nikogar ne poznam. Nato pa je prišla moja sestrična k meni na počitnice za 1 teden. In umirala sva od dolgega časa in uganite kaj prišla sva na idejo da greva na igrišče. Sicer naju je bilo zelo sram, samo Nina, Janez in ostali so naju sprejeli. In pol sva spet in spet hodila na igrišče, ko je šla, sem čutil, da mi je dolgčas, ker brez nje pa ja nimam kaj za delat. Ampak »ka te češ«, vseeno sem šel in spoznal Matijo, Aleksandro in druge. Mislim, zdaj pa skozi tja hodim. Lani sem tudi šel na obe izmenjavi in bil sem tudi na rojstnem dnevu. Doži mi je kot drugi dom, saj sem tam zelo veliko časa. Zdaj imam tam prijatelje in zgodilo se mi je tudi veliko smešnih stvari, kot recimo ta na izmenjavi v Gradcu. V sobi smo bili jaz, Matija glavni, Župan, Damijan in Nuka (se mi zdi, upam da nisem koga izpustil, no gremo naprej z zgodbo), v resnici ni bila soba ampak kontejner, ki je bil na igrišču v Gradcu. Torej odšli smo spat, nekaj časa smo se pogovarjali, ko smo le nekaj metrov stran (izven igrišča čez cesto) zaslišali alarm avta, kasneje pa še policaje. Nekdo je še rekel (ne spomnim se točno kdo, ker je bilo to eno leto nazaj), da smo zelo izpostavljeni za roparje ali karkoli so že bili tisti ljudje, ki so sprožili alarm od avta. In zaslišali smo trkanje po naših vratih, bil sem v šoku, zato sem rekel Nuki naj preneha, ampak on je rekel, da to sploh ni on, zato sem hitro smuknil v vrečo in se pokrili čez glavo, čez nekaj sekund pa je Nina dejala: »Fantje kaj že spite?« In takoj mi je odleglo. To je bila ena od prigod na izmenjavi, ki se mi je vtisnila v spomin, kot recimo tudi ta (zdaj jo bom opisal). Ko smo še vedno bili v Gradcu, smo šli s čolni, kajaki, kakorkoli se reče, po reki, ki je bila neverjetno umazana. In jaz sem mislil, da je čisto lahko vozit kajak, kanu ali karkoli in sem takoj sedel na krmarjevo mesto. Do postojanke smo se skozi vrтели in delali lupinge. Na postojanki pa sem v gatah skočil v mrzlo reko, na koncu tripa sem skočil iz drevesa v vodo. Doži mi je dal veliko izkušenj in verjamem da mi jih bo dal še veliko.

David Šivec

DožiFRATZ 2019 : 1/2

PETEK/ FRIDAY	SOBOTA/ SATURDAY	NEDELJA/ SONDAY
18.00 - zberemo se na igrišču	8.00 zajtrk	8.00 zajtrk
18.30 - počakamo na prijelce na žel postaji MB Tezno	9.00 pripravimo tabor, pripravimo opremo in gremo in pohod	9.00 pripravimo tabor in se vrnemo v dolino
19.00 - pripravimo tabor na igrišču in pice za večerjo	z mestnim avtobusom do postaje Veprevec in peš do tabora prečiveta v naravi *mačka iz nahrbtnika	14.00 kosič na igrišču
22.00 - družabne igre ob ognju	17.00 pripravljamo tabora, Čoi na večerjo	15.00 ogled mesta Maribor
24.00 -	22.00 družabne igre ob ognju	17.30 odhod pripelcev iz žel postaje MB
		18.30 z mestnim avtobusom se vrnemo na igrišče in zaključimo 1 del izvajanja Doži Fratz.

Abenteuer = Doživljajajis =
spielesplatz = kega igrišče
Graz Maribor

KMALU BODO VOLITVE ZA ŽUPANA/PREDSEDNICO KANDIDIRA LAHKO VSAK KI IMA HIŠO LUKNJO ALI STEBER PRIJAVE ZBRAN DO 23.10.2018 DO 19:00 NE SMEŠ PODKU POVATI.

6.11.2018 BODO VOLITVE ZA ŽUPANA/PO IN PREDSEDNIKA/CO GRADBIŠČA

ČE ŽELIŠ KANDIDIRATI, VPIŠI SVOJE IME

ŽUPAN/A	PREDSEDNIK/CA
MATJA PLEŠIČ	TA BIEC
ANA MARIJA SARA	LANFLAISINGER
MARSEL	SAGO MNR
KLAJA MURILJA	
Petar Ibršič	
DAVID SIVEC	

GLASUJ Tan Babič

GLASUJ ZAME IN TV JE **SANJE** SE BODO VOREŠNI

MOJE NALOGE:

Pomoč na gradbišču,
Posvajanje gostom na gradbišču,
Nadomščanje delavcev...

Voli zame bom najboljša predsednica NA GRADBIŠČU

PRAVILA NA GRADBIŠČU

1. NE HODI V HIŠE BREZ DOVOLJENJA
2. NE KRADI STVARI IS TUIH HIŠ
3. NE OMIČI KAR NIŠI NAJEDLJIV
4. NE PROI V STVARI V DRUGI HIŠI!!!
5. NE MEČI KAMENJAT!!!
6. ČE HIŠE NE UPORABLJAŠ VEČ KOT 1 MESEC, JO PODREMO
7. NOBENO DREVO NE SME BITI POŠKODOVANO
8. ČE HIŠA NI VARNJA, JO PODREMO
9. NE VELJA REZERVIPAT GRADBE NIČA LESA V HIŠO
10. NESMEŠ METATI STVARI V TUJE HIŠE ALI V LJUPŠI DRUGAČE NESMEŠ BITI EN DAN NA GRADBIŠČU!!!!

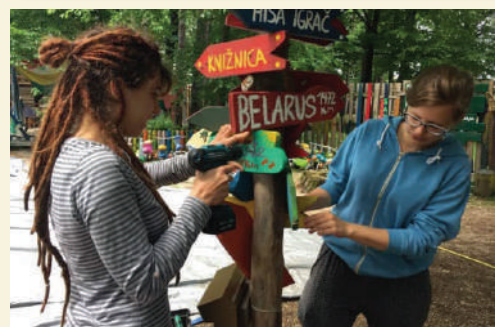
PRAVILA NA GRADBIŠČU

1. NE HODI V HIŠE BREZ DOVOLJENJA
2. NE KRADI STVARI IS TUIH HIŠ
3. NE OMIČI KAR NIŠI NAJEDLJIV
4. PARCELA JE TVOJA, KO JE ORNAČENA
5. NEMEČI KAMENJAT!!!
6. ČE HIŠE NE UPORABLJAŠ VEČ KOT 1 MESEC, JO PODREMO
7. NOBENO DREVO NE SME BITI POŠKODOVANO
8. ČE HIŠA NI VARNJA, JO PODREMO
9. NE VELJA REZERVIPAT GRADBE NIČA LESA V HIŠO
10. NESMEŠ METATI STVARI V TUJE HIŠE ALI V LJUPŠI DRUGAČE NESMEŠ BITI EN DAN NA GRADBIŠČU!!!!

PRAVILA

1. VSAK IMA GLAS ZA OPA
2. BREZ POTKUPOVANJA
3. VOLIJO LAHKO LE TISI
4. KI HODIJO NA GRADBIŠČU
- 5.
- 6.

ANNA IN PAZ SVA SODELAVKI, KI BOVA PRIPRAVLJALI LETOŠNJI USTVARJALNI KOTIČEK.

ANNA IZ POLJSKE, IZ MESTA KOSZALIN, PAZ IZ ŠPANJE, ALICANTE.

Z NAMA SE LAHKO POGOVARJATE V ANGLEŠČINI, SAJ NE GOVORIVA ŠE TAKO DOBRO SLOVENSKO. TAKO SE LAHKO VSI NEKAJ NAUČIMO. V PRIMERU, DA KATERE BESEDE NE POZNATE, LAHKO VPRAŠATE DRUGE SODELAVCE.

V USTVARJALNEM KOTIČKU LAHKO S SVOJIMI ROKAMI NAREDITE VSE KAR SI ZAMISLITE: ŽIVALI IZ KARTONA, ZAPESTNICE, LUTKE, OGRVICE... IN ŠE VELIKO VEČ. VSAK TEDEN BOMO USTVARJALI NEKAJ NOVEGA, KAR NAREDITE LAHKO ODNESETE DOMOV – VI STE USTVARJALEC!

V PRIMERU, DA SE SPOMNITE KAJ BI LAHKO USTVARJALI, NAMA SAMO POVEJTE IN MIDVE BOVA POSKBRELI ZA POTREBNE MATERIALE. UŽIVAJTE V USTVARJANJU IN UČENJU! ©

In 2017 I applied for a European voluntary project, not knowing 100% what was it about. I had the luck of being chosen, so I could travel from Alicante to Maribor to live a new experience during one year. But I was much luckier to discover deeply how this project works. Since the first time I put my foot in the Doživljajsko igrišče I realized this is a magic place. There is room for everyone here. The small kids can batter in the sand, develop their psychomotricity climbing on a tires hill or to fish wooden fishes in the »pond«. You can create everything you want to with your hands. From a bracelet, flower pots with bottles, wooden planes or cars and even your own house in the building area. Is that possible for real? I have always thought that kids cannot use dangerous tools, but here I learned that everything is possible. Even the small ones can use them. In a safe way and under supervision, we all can learn it all. I've never seen anything like this before. I haven't thought this play philosophy could exist. Or even better, this life philosophy. With few curtains, we created a dance school in one of the corners of the building area. We really enjoyed inventing coreographies and playing like if we were dance teachers. One of the coreographies was performed by the girls in the playground's birthday party, for the opening of the new stage. Although, the most of the time I was in the wood corner. I loved to work together with Sergej and David, our little helper during the summer 2018. Now, I love working with wood, and that is something I realized by doing it on the playground. But what I enjoy the most is playing. When someone comes to me and, little of Slovene, little of English and many many gestures, we can communicate and laugh together... That is what I like the most from the playground... That inexplicable magics. This is a place where barriers can break easily and if you open your mind and let your imagination be free, there are no limits to do whatever you want to do.

Simply wonderful.
Paz Arques Morante

MED LETI 2010 IN 2020 JE BILO NA IGRIŠČU OPRAVLJENIH

18.627 UR PROSTOVOLJSKEGA DELA.

DOŽIPIS DOGAJANJE NA GRADBENCI
ROK IN MATJA STA V SREDO PODRLA MIŠO I MERŠO IN LANA STA BILA VEČERAJ EDINA, KI STA GRADILA KROGRE JIMA ZELO DOBRIZ OGLASI
ANA MARLA SE IŠČE NEGI PROSTOVOLJA ZA GRADLO MIŠE (DELAVI DOBRO ZAGOTOJ MALKO 1-KRAT NA TEDNO PO IZBIRI) BAZEN
VČERAJ SO NAPUNILI 2 JALA BAZENA ZELO ZAHVALNO ZA NEKATERI

GRE-RALIKE
VREME
PETEK 29°
SOBOTA 27°
NEDELJA 25°
PONEDELJEK 23°
TOREK 22°

VGANKA:
NEKEDA OČETA SO PEKALI KAJENI STROJI, DA NEBI BOMI LAMENJA ODPORNOSTI
VSI OTROCI RAČUN Z SO ENAKI
KOLIKO OTOK IMA OČI?
STE SLEBKI ZA PRAZNIK SPASKE LUČE? JAJE NISMA NA IGRIŠČU SO IHELI ZAHVALNO IHEI

V PARKU JE BIL NEKO Z MOKRIM PRASIKOM
KMAL BOOD SLI IZ NASELA IZBIRI V ZAKAZ

DOŽIPIS DOGAJANJE NA GRADBENCI
1. PLESNA ŠOLA SPOČASNI NUNJUN
2. Vsebi je Roki pokr. Ase Inški
3. Ta letos je Roki pokr. Ase Inški
4. Nima grabi. Boga in grabišča.

Včasem hotečujj nima grabišča
JAMALO ZA HEČ
Odpis naletih mal. doem
1. dika
2. dika
IN NIKOLI NE POZABI NESHE REZI TO KAR NI TUDE.

VGANKA:
PRVOŠOLKA ŽIVI V 12. NADSTROPJE BOKA, KO PRIJE IZ SOLE SE Z DVI GALAM OUPLEJE V D. NADSTROPJE IN ORE PEŠ DO 12. NADSTROPJE TEGA ZAČE TOJO NI NARSOVA ZARADI REKACIJE. ZAKAJ PA NI TO NARSOVA?

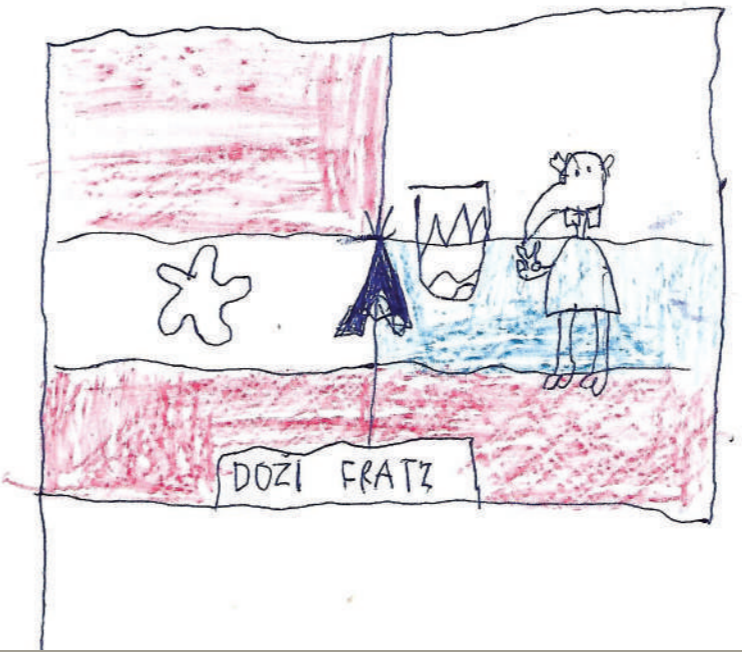
OGOVORI: KOL JE PESHKA 04 BI STIŠLA GUPP ZA 12. NADSTROPJE

DOŽIPIS

V PETEK 31. GREDO OBISKOVALCI DOŽIVLJAJSKEGA IGRIŠČA V IGRIŠČE FRATZ GRATZ. KO SO PRIŠLI ONI SEM SMO NAREDILI ZNAK IN IME IN ZASTAVO OD TE ZAMENJAVE.

IZLET NA IGRIŠČE FRATZ GRATZ
KO SMO PRIŠLI V GRATZ SMO PEŠ ŠLI DO NJIHOVEGA IGRIŠČA. KO SMO DOBILI LISTRE Z IMENI SMO SE LAH IGRALI. ČEZ NEKAJ ČASA SMO JEDLI PICE. IMELI SMO TUDI LOV NA ZAKLAD. MALO SMO SE ŠE IGRALI IN SMO ŠLI SPAT. IMELI SMO ZAJTERK OB 8:00 KASNEJE SMO ŠLI V BOTANIČNI VRT KO SMO PRIŠLI NAZAJ SMO IMELI KOSILO. POTEM SMO SE IGRALI IN ŠLI NA VEČERJO.
PO VEČERJI SMO SE ŠE POGOVARJALI IN POTEM ŠLI NA VLAK.

NUKA JE REKEL: DA JE BILO DOBRO AMPAK, ĆE, NE BI BILO DEŽJA BI BILO BOL LARISI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ. SPANJE V KONTEJNERJU IN ZIPLINE IN NAMIZNI NOGOMET KLARI JE BIL NAJBOLJ VŠEČ. TORNIR V NOGOMETU.

SLIKI Z BAZILIKAM
Slika 1
Slika 2
SAMO DA VEŠTE VSAKI 30 DOŽIPIS JE RAZLIČEN KO NARISAN TUKAJ DOŽIPIS JE TO RAZLIČEN DAR. IN MOJA TAJNICA JE REKLA DA JE 30 DOŽIPIS TA KI NA ZAJI NARISAN.
MOJA TAJNICA TUKAJ JE DAROVAN VREME

NA ROJSTNI DAN
TUKAJ BOOD KONČALI NOV DOŽIPIS
DROZDILKI NI ROPENI NE.
IN NIKOLI NE POZABI
BIDI DOBER DO DROZDI IN POTEM BOOD IHEI DOBI DO ŽELI

NARISAL BI VEČ AMPAK ME ČAKA DOHACA NARISA TAN TAN TAAAN.

DOŽIPIS
INTERVJU Z MATIJO BV
Jahyp / BV. JE ZAJEL. HOJITI V PARK KO JE BIL STAR 3 LETA. NISKOVO MHEJJE O TAKIJE JE DOBR

8. ROJSTNI DAN DOŽIVLJAJSKEGA IGRIŠČA
22.9.2018 (SOBOTA)
MLOD ŠČLO V NARISAN SEČEN
TUKAJ SO JARISKO HEČE VASA PLEZANJE, KOSILO, ODPORI, NOVA OČKA IN DRUGI ZAHVALNO IZVARI

RACUN
1+2+3+4+5+6+7+8+9+10+11+12+13+14+15+16+17+18+19+20+21+22+23+24+25+26+27+28+29+30+31=465

**NEKATERI OTROCI POKAZALI POKAZATI PARK KO SE ZAHRE TRIGLAV NA IGRIŠČU JE NEVAŠER IN GA BOOD NODLI
SALA: KO OTROCI POREVE KRIČJO V ŠLO JIM UČITELJKA DA PEFERJU**

DOŽIPIS
TAN TAN TAN TAN TAN TA TA TA TA
DOŽIPIS
1. PLESNA ŠOLA SPOČASNI NUNJUN
2. Vsebi je Roki pokr. Ase Inški
3. Ta letos je Roki pokr. Ase Inški
4. Nima grabi. Boga in grabišča.

**ODER JE ŠE POBARVAN NA MOJEM IN ODER IMA MEČNE TRAKOVI
CIN NIKOLI NE RIZAN KO SE PARK ZAHRE ZAJI POSRAVLJATI TAN TAN TAAAN**

8. ROJSTNI DAN DOŽIVLJAJSKEGA IGRIŠČA
MLOD ŠČLO V NARISAN SEČEN
TUKAJ SO JARISKO HEČE VASA PLEZANJE, KOSILO, ODPORI, NOVA OČKA IN DRUGI ZAHVALNO IZVARI

NAJBOLJ MI JE BIL VŠEČ DA JIM NA ROJSTNEM DANU NAČICE
IN NIKOLI NE POZABI
VEDNO VOŠCI ZA ROJSTNI DAN.

DOŽIPIS
1. PLESNA ŠOLA SPOČASNI NUNJUN
2. Vsebi je Roki pokr. Ase Inški
3. Ta letos je Roki pokr. Ase Inški
4. Nima grabi. Boga in grabišča.

Z ČAKAMI V ČAKIJE, KOLIKO IHEI DOBRO VŠROD ŠLO JIMO TUKAJ IHEI VŠROD IHEI
Z ČAKAMI V ČAKIJE, KOLIKO IHEI DOBRO VŠROD ŠLO JIMO TUKAJ IHEI VŠROD IHEI

**V PETEK 12. 10. 2018 JE MATIJA PLENČ PUSILO PRI PIKAVI ZAKL V SENO. URŠKA JE NIČA.
KMALU BOOD IMELI PEČ ZA PICE TRI LA LAARA!!
IN NIKOLI NE POZABI**
STVARI KI SI JIH SPO SOVI, JIH NOKAS VENT.

**ŠE NEKAJ SEM POZABIL NARISATI:
KMALU BOOD VOLITVE ZA ŽUPANA IN POKAZATI ŽUPAN GLEDO DELAN PLAKAT
MISLIM PA BO MATIJA REZJE POSTAL ŽUPAN**

DOŽIPIS
ŽUPAN IN PODŽUPAN STA ROKLA GRADBENCI

ŠALA:
ZAKAJ FRANCOZI JEDO POLŽE? KER NE MAKAO HITE HEANE

**MEŠAD ZNA TAJO ZVIŽGAT "DA ZABE POLESTI!"
IN NIKOLI NE POZABI**
VEDNO BODI ZURAV

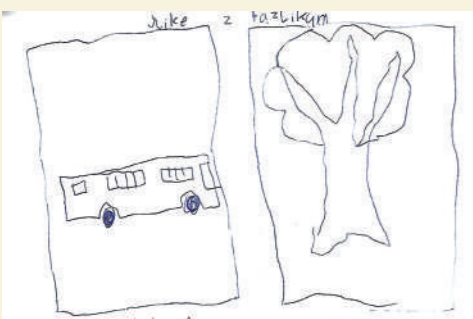
DOŽIPIS
1. PLESNA ŠOLA SPOČASNI NUNJUN
2. Vsebi je Roki pokr. Ase Inški
3. Ta letos je Roki pokr. Ase Inški
4. Nima grabi. Boga in grabišča.

V NARAVO NE SMOŠE DOBRO POKAZI DOBRO JE IHEI KAJET NEVAŠER IHEI KAJET TUKAJ KOT V ARKOU.

APRILU IN MAJUJE IHEI DOBRO POKAZI DOBRO JE IHEI KAJET NEVAŠER IHEI KAJET TUKAJ KOT V ARKOU.

IN NIKOLI NE POZABI
KO PRI OTROCI NEVAŠER IHEI KAJET TUKAJ KOT V ARKOU.

DOŽIPIS
1. PLESNA ŠOLA SPOČASNI NUNJUN
2. Vsebi je Roki pokr. Ase Inški
3. Ta letos je Roki pokr. Ase Inški
4. Nima grabi. Boga in grabišča.

Slika 1 Slika 2

NEKAJ ČASA
NISEM PISAL,
KER SE MI NI
DALO. MED TEM SE
JE ZGODILO VELIKO
STVARI

Črna kronika:
Začasni predsednik David je
dal odločitev in je spet Tija p
predsednica.

Kmalu bo naž na Igrišču

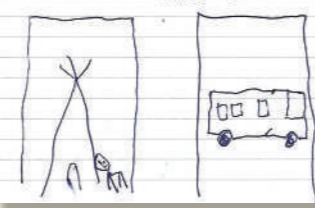
IN NIKOLI NE POZABI

Ceniti moraš svojo izobrazbo

10. NETOPIRJI BODO LAZNI
11. VESELKOTI BODO JEŽNI
12. SNEŽAKI BODO ŽIVNI

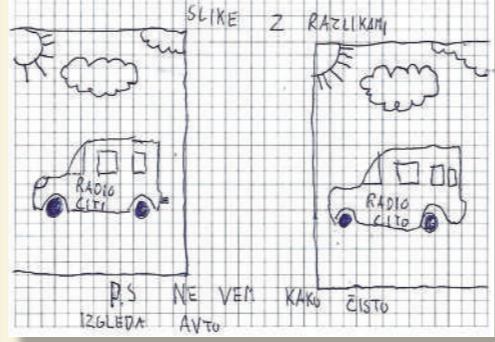
1.3.2019 BO
NA IGRISČU PUSTOVANJE
PRIŠLI BODO ~~KURENTI~~
KURENTI. ČE SE JIH
BOJITE, NISEM JAZ
KRIV.

RAZLIKE

1. MARCA 2019 BO
NA IGRISČU BIL
PUSTOVANJE. PRIŠLI BO
KURENTI.

NINA JE DOBILA NOV
AVTO, KI JE BELI BARVE
IN JE GORI ZNAK OD RADIO
CITY

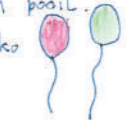

Mogoče sem v prejšnjem Dožipisu naredil
krivico, ker nisem omenil imena oseba, ki
si je izmislilo doževro. Moram jo omeniti.

Enkrat jo bom omenil. Ne vem, kdaj ampak
enkrat jo mogoče bom.

Šala:

Dva balona letita po puščavi in
en reče drugemu: "ti poram en vič?" In
se je zaletel v kaktus in posil.
Drugi pa reče: "Ha ha. Kako
dobre šale ti pokuš."

Ta šala je očitno izmisljena, ker noben
že ni videl balona v puščavi

V torek 17.12.2019 gta bili
optoženi Uršku in neki medvedek.
Teme pogovora nisem razumel, ker so
se dli ampak glih tu trenutek
so pobegnili iz avtukusa. Zapomnte
si kriminalnikamor ne vodi. Vozimo
rumel.

IN NIKOLI NE POZABI

Kraja denarja je prepovedana
razen, če gre v dober namen.

Zato ker dolgo nisem pisal bom
začel z lepimi novicami.

V torek 3.12.2019 je 1 uradno
priznan denar Doževro, ki se dobro slant.
Verjetno vsi pomislite: Zakaj trebno denar?
To se ni jasno ampak jas osebno mislim
da ga bomo uporabljali za več stvari:

- Podkupnina, ko dobiš 2 opozorili
- Podkupnina, da več črna ošnanš po zavrtju
- in za karjara pri ognjišču

V petek 6.12.2019 je šupan Matija
Plešič (To sem jaz) v Lesarštem kotičku
naredil prvi nogometni gol v Zgodovini igrisču
Čudi me, da mi je uspelo, ker nimam pojma
o nogometu.

IN NIKOLI NE POZABI

NICESAR SE NE RABIS BATI,
RAZEN ŽUŽELK IN PAJKOV

8. ROJSTNI DAN DOŽIVLJAJSKEGA
IGRISČA

IGRISČE SE JE ODPRLO OB
11:00. TAM SO SE DELILE
PIJAČE, LAHKO SI NAREDIL
MAJICO IN DRUGE STVARI.
IMELI SMO LOKOSTRELSTVO,
OGLEDE GRADBIŠČA IN JAMONJSKO
MEČEVANJE. VŠEČ MI JE BIL
DA SMO PRI ODRO PRERAZALI
TRAK. NI PA MI BIL VŠEČ
DA ME JE EN FAN TEK TEPEL
Z MEČEM (PENASTIM). KASNEJE SMO
IMELI TALENTE

V PETEK 12.10.2018
JE MATIJA PLEJIČ PUŠČICO
PRI PIKADU ZADEL V SREDINO.
URŠKA JE PRIČA.

KMALU BOMO IMELI
PEČ ZA PICE
TRA LA LAAAA!!

IN NIKOLI NE POZABI

STVARI KI SI JIH
SLO SODIŠ, JIH MORAŠ
VRNIT.

2019

Doživljajsko igrišče v letu 2019. Leto smo začeli s preganjanjem zime s koranti iz Markovcev in otvoritvijo Maksa, glinene peči za peko pic. Večerja na taborjenju Noč na igrišču je tako bila pica iz naše peči.. Pojedli smo tudi kakšno potičko iz peskovnika in izdelke iz Ustvarjalnice. V malem mestu Gradbišče so otroci zgradili 36 hišic ali bunkerjev, izvolili predsednico in podaljšali mandat županu. Dogodek leta na Gradbišču je bil obisk čisto pravega župana, ki je z veseljem pogledal vsako hiško in prisluhnil pripovedovanjem otrok, kako vodijo malo mesto. Pri vseh dogodivščinah v letu 2019 je bil z nami prostovoljec ESE, Sergio Urizarna Saiz iz Španije in skrbel za čudovite ilustracije, športno igrivi program in igrišču dodal zvok kitare.

Kako sem spoznal župana

Spomnim se, da smo na Doživljajskem igrišču čakali na župana mestne občine Maribor. Ker je to velika čast, smo vsi nestrpno čakali pred vrati igrišča. Ker sem takrat bil župan gradbišča, sem hotel biti med prvimi, ki bi županu dal roko. Ko sva se z županom rokovala in je izvedel, da sem župan gradbišča, si je odpel svojo značko z Mariborskim grbom in jo pripel na mojo bundo. Takrat sem bil zelo ponosen, ker mi je sam župan Maribora dal značko. Ko smo šli proti gradbišču, sem hotel pokazati nogometni gol, ki sem ga naredil iz lesa. Ampak ravno tisti trenutek je gol razpadel. večino ljudi bi bilo zdaj sram. Ampak jaz sem se začel smejati, kot da bi povedal eno dobro šalo. Na gradbišču smo vsako hišo temeljito opisali. Moja hiša pa je bila posebna, ker je župan vstopil vanjo. Jaz raje tega ne bi priporočal, ker je bil gospod župan večji od moje hiše, ampak sem mu jo vseeno pokazal. Po koncu ogleda smo se posladkali s keksi, ki jih je prinesel župan. Kmalu so vsi odšli. Ker je bilo to tik pred prazniki, nam je župan čez en teden prinesel božično jelko in okraske, ki jih je podaril Doživljajskemu igrišču. Tistega obiska ne bom nikoli pozabil (verjetno), saj imam na polici značko, ki me spomni na ta dan.

Avtor: Matija Plejč

well, I have millions of stories in my mind about the playground. There is one I remember with special love. It was the night we spent on the playground, a warm night in May. we had a wonderful afternoon preparing our places for the night and playing some games before we had our delicious self-made pizzas. once our bellies were happy and full we had some late table games by the fire. The atmosphere couldn't be better.

I keep a lot of stories from that day but there were a few moments that I would like to point out and share them with you. I was standing by the 'ogenj', my favourite place in the playground, when I saw Samo reading the comic 'Tintin', one of my favourite comics when I was his age. I asked him if I could see what chapter he was reading and I started reading some sentences from the comic out loud, in Slovene, of course. I asked Samo if he wanted me to read the book to him and he happily agreed. Soon Ian, who was nearby, joined us by the fire. The three of us were lying down underneath the stars by the warmth of the fire. Just lovely.

That very night, after playing and having nice chats with the kids (in Slovene-English-Spanish-gesture language) I was heading to my bed, when David called my name and told me to go by him. He was already in his sleeping bag next to the fire, ready to sleep, but he was staring at the fire. I put my head on his belly and lie down like him. Nina was also there and we have a very beautiful conversation with the fire as witness illuminating our faces. It was like the time had stopped and our tiredness from the day had flown away. After a few minutes of stillness we said 'lahko noc' and went to our sleeping places. That night, due to the different sounds of kids whispering to each other, I could not sleep much, but I did not care. we woke up in the morning and prepared breakfast and some games before saying goodbye.

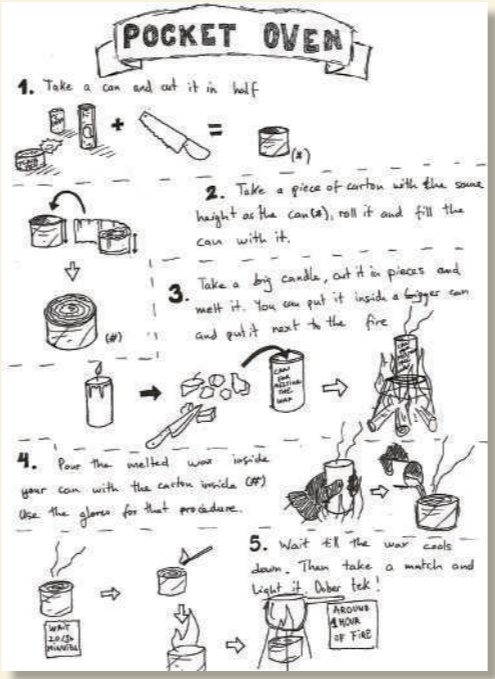
That was one (or two) of the nicest things I took from Doživljasko Igrišče, among hundreds of them.

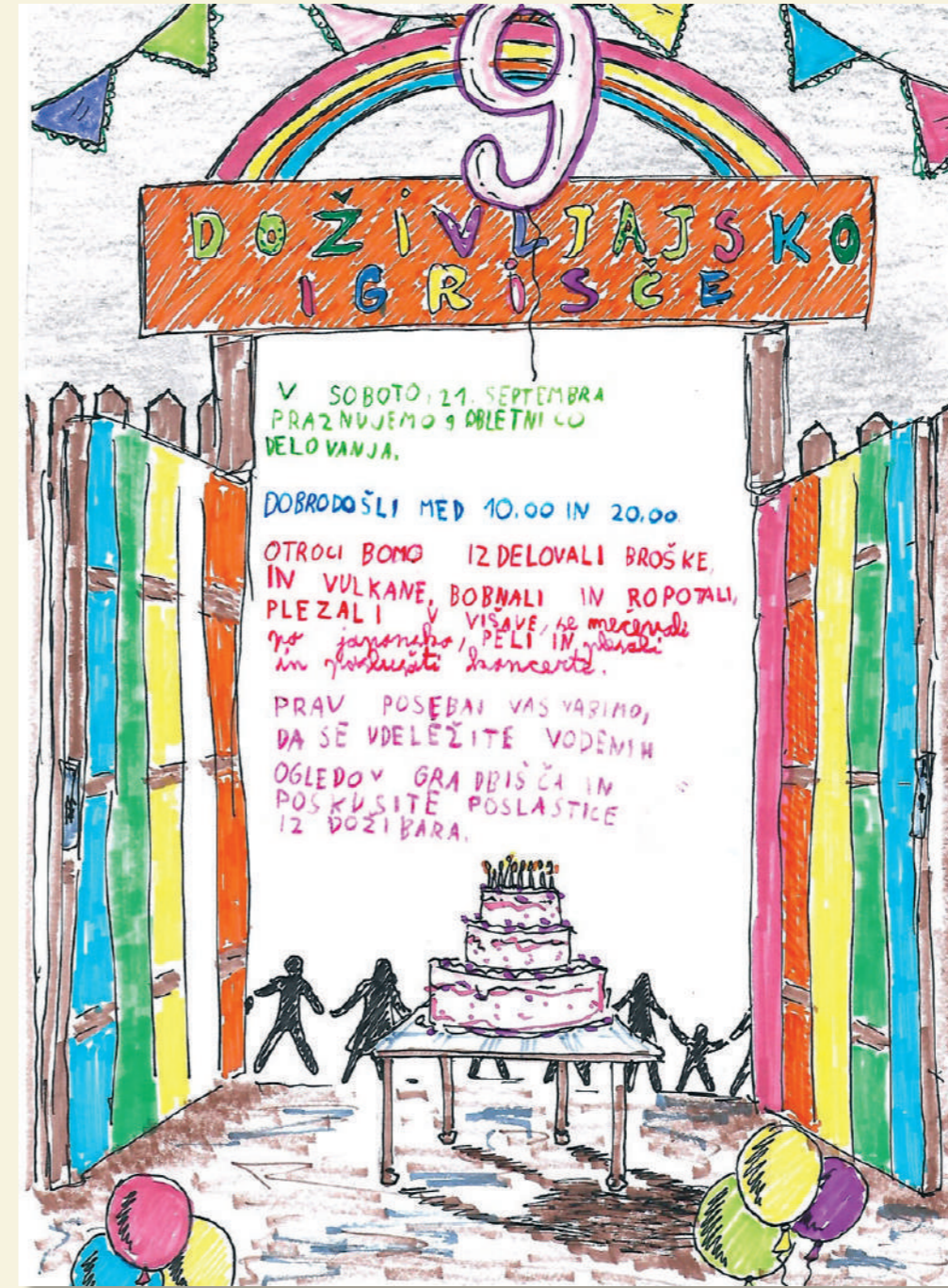
Best wishes from España
Sergej

Sergio Urizarna Saiz

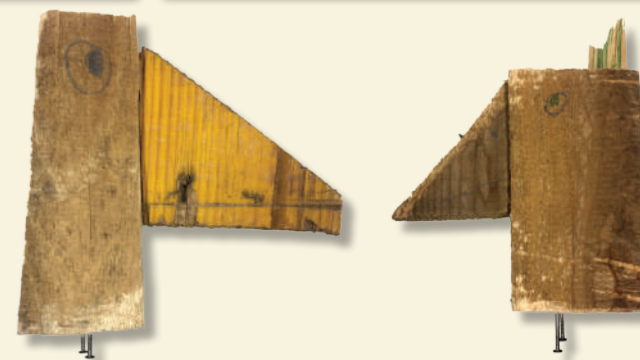
govori špansko, angleško, nemško, portugalsko in razume tudi slovensko, če govoriš počasi in razločno. vesel bo, če ga povabiš igrati košarko ali nogomet, vesel je tudi kadar riše ali pripravlja delavnice preživetja v naravi.

9RD

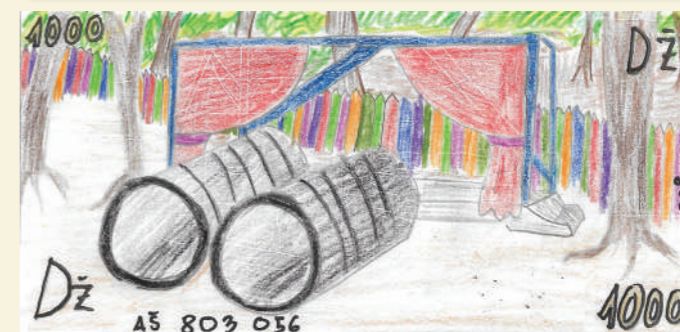

Zgodba Aleksandre Šetinc

Pisalo se je leto 2017, ko sem sredi poletja vstopila v zanimivo nenavaden kraj. Ograjen je bil z visoko in živahno obarvano ograjo, ki se je raztezala v neskončnost. Slišati je bilo petje ptic in otroški smeh, bilo je kot da sem vstopila v nenavadno in čudežno deželo brez meja. Komaj sem vstopila in se ozrla okrog sebe je do mene prišla zelo prijazna ženička po imenu Nina. Razkazala mi je naokrog in mi predstavila ostale sodelavce. Ni minila ura in sem že vztrajno kopala jame za mojo prvo hišo. Med kopanjem sem imela nekaj ovir, bila sem seveda nova in nisem poznala nikogar razen Nine in ostalih sodelavcev. Parcelo sem si izbrala poleg fantov in veste kako to gre, ja ne preveč dobro, fantje so mi oteževali stvari ampak meni ni bilo mar, naprej sem gradila a sem se kaj kmalu vdala, bilo je pretežko. Nekaj časa me ni bilo, potem sem pa spet prišla, poskusila sem zgraditi hišo in jo tudi dokončala, potem pa sem spet pozabila in nisem šla tja kake štiri tedne, to pa je bilo dovolj da so mi hišo podrli. Tako sem še nekajkrat poskusila ampak sem bila premlada in nisem bila potrpežljiva. Tako je prišlo leto 2018 in doživela sem rojstni dan doživljajskega igrišča, eden mojih prvih, bilo je zabavno, zaposlila sem se v Doži baru, ki ga je vodil Matija 'glavni'. Takrat sem spoznala tudi župana doživljajskega igrišča Matijo Plejčiča, pridobila sem si nekaj novih prijateljev Damjana, Matijo, Matijo (ne, to ni pomota dva Matiji sta),... Tako sem prišla še na pustovanje, tam sem pa spoznala Davida. Po pustovanju je prišla pomlad in moja prva Noč na igrišču. Prišlo je še poletje in vpisala sem

se na izmenjavo z Gradcem, bilo je super in tukaj in tam, po tem me ni bilo precej dolgo, do decembra, takrat sem se pojavila od nikoder, ravno pred božičem. Skupaj smo se posloveli do leta 2019. To leto je bilo pa moje najljubše, pozimi smo se igrali v snegu, pomladi sem pa začela graditi hišo. Hišo sem končala graditi tisti teden pred izmenjavo. To izmenjavo smo šli peš na Pohorje in prespali v gozdu, bilo je preživetje v naravi. Čeprav je deževalo, smo to naredili. Res je, da sem imela mokre čevlje, ampak to ni bilo nič. Po izmenjavi smo se pa zabavali, ker je bilo vroče, smo naredili vodni park, ne enkrat, ne dvakrat, ampak več kot trikrat. Bilo je zelo zabavno, kmalu pa smo odšli v Gradec. Bilo je super, prva dva dni smo preživeli na igrišču, ki ga priporočam, ker je izjemno. Zadržni dan smo pa šli veslat po reki do neke vrste kopaljšča, ampak v reki. Na tej izmenjavi sem si pridobila še nekaj prijateljev, katerih imen si nisem zapomnila, ker sem kot zlata ribica. Tam sem pozabila svoj pulover in sem se spomnila šele, ko smo že čakali na vlak, ampak sem ga dobila nazaj letos na sestanku. In tako smo že v letošnjem letu 2020, ki je ... za nič, bilo je perfektno do 16. 3., ko so vse zaprti dol, vsi vemo zakaj (zarad korone), danes je vse skupaj malo popustilo, ampak bo trajalo še kaka dva tedna do odprtja šol. Najbolj pomembna stvar, ki se je zgodila in spremenila veliko stvari, je dožinar, ki ga je izumila jaz. Nizakaj. To je moja zgodba.

petek, 1. maj 2020

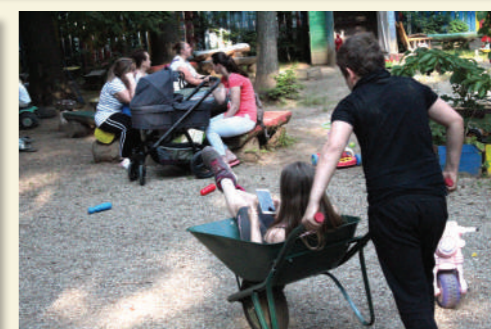
MED LETI 2010 IN 2020 SMO ZABELEŽILI **37.041** OBISKOV
OTROK IN MLADIH.

Na začetku leta smo s predstavniki otrok iz igrišča načrtovali aktivnosti za vse leto. Še v zimskem času smo podrti star indijanski šotor in postavili novega. Prav tako se je godilo s starim vhodom na Gradbišče, s starim velikim peskovnikom, hišo igrač pa smo samo prestavili na drugo mesto, da smo pridobili prostor za živali na igrišču! Otroci so pričeli s sestavljanjem hiške za kokoši in gradnjo kurnika in ob prvem dnevu šolskih počitnic so se nam pridružile tri kokošje dame; Huda, Kokica in Mirna.

Epidemija korone nam je vzela 4 mesece druženja na igrišču in vse mednarodne izmenjave, za ta čas smo se preselili v digitalno okolje in se igrali dalje, na igrišču pa so medtem kraljevale vrane, golobi, veverice in ježki.

Leto 2020 bomo ohranili v spominu po najbolj popularnih igrah; kičkanje, bitke z blazinami, preskakovanje kolebnice in zemljokrast ... snemanje filmov ... In po velikem bazenu z dvema toboganoma. In po tridnevem taborjenju Noč na igrišču. In še celodnevem izletu na Festival Lent.

Robček in Robica ter njuna otroka Rinna in Rok

Nekoč sta živela Robček in Robica. Dobila sta otroke. In nista vedela, kako jima bosta dala ime. Razmišljala sta in razmišljala, nakar se spomnita: deklica bo Rinna, dečku pa bo ime Rok. Ko sta odrasla, je Rinna svoji hčerki dala ime po babici Robici. Rok pa je svojega sina poimenoval po očetu Robček. Tako so srečno živeli babica Robica, dedek Robček, hči Rinna in sin Rok, ter vnuka Robica in Robček.

Napisala; Neža Ana Kamenšek, 7 let

je najmočnejši od vseh sodelavcev, najdete ga na gradbišču. Prav dobro mu gre od rok tudi risanje in pripovedovanje zgodb!

ima rad metal glasbo, fitness in politiko. z veseljem ti bo pomagal zakurit ogenj in ti morda povedal kako zgodbo iz zgodovine...

Davo prihaja iz Španije. Ob ognjišču lahko z njim vadite angleščino in španščino, pa tudi igranje družabnih iger in različnih glasbil! Davo skrbi za fotografiranje aktivnosti na igrišču in pripravlja kratke filmčke. Kdaj ima šport, še posebej košarko.

Hi, I'm Davo!

I applied in 2017 with my friend Paz, (who you have already read) to be a volunteer in Doživljajsko igrišče, but I wasn't chosen, so I tried two years later and here I am at last.

Before starting the project, I was lucky, so I could visit the playground twice and collaborate for a few days together with the team, but those days taste very little when there is so much to discover !!

What happens in Doživljajsko igrišče is easy to explain but difficult to assimilate, since very few people can understand this concept that everything is so real. Children have at their disposal resources to grow and play with, from the most common such as bicycles, sand boxes, toys and instruments; even the most unusual that you can imagine such as hammers, nails, wood, saws and fire. The last one is my favorite and where I spend most of my working time. A smile is drawn on my face every time I see a child coming up and yelling »ogenj!!!« That enthusiasm and incredulity make me want to come the next day despite being exhausted every day.

If you check the Facebook or Instagram profile (@d.igrisce), you can get a little idea of what I am talking about, but it is almost impossible to transmit it through photos, although seeing the evolution and constant improvement of the park for visitors is something that you can easily observe, and we will continue to grow. Doživljajsko igrišče is the most special place I have ever been. Many people only see a place where children go to play, but the stories that are created there, influence the life of everyone who steps on the playground. That is the true magic, the one that is not seen, the one that is part of you, the one that is always there accompanying you.

This story does not end here, because from the first day I visited Doživljajsko igrišče in 2017, I knew that it was going to change my life and, although it is almost impossible for me to explain how I feel about it, I keep trying to describe it, so everyone can feel that feeling that I still don't know how to name.

David Colliga Montes

Ta park mi se zelo
všee ♡ ♡

GLASUJ ZA IMENA
KOKAŠI: KOKO
PIKA
DUŠKA

Kolico: |||
Kiki: |||
Kuki: |||
Judi: |||
Kusti: |||
Pika: |||
Piko: |||
Rexi: |||
Ilka: |||
Tina: |||
PIKA

Glasovanje poteka do 18 ure
Vsi lahko glasuje samo enkrat za 3

Prosimo, da ko končate z
glasovanjem pisalo vrnete
v žep oglasne deske.

Pravljice

Lidija Šket Kamenšek, na igrišču poznana kot Mama Kamenšek, dama mnogih talentov, vsako leto za vse otroke in odrasle in igrače in živali na igrišču pripravi najbolj posebno božično darilo na svetu. Vsako leto, tik pred božičem, za vse nas napiše čisto pravo pravljico! V desetih letih smo tako dobili v dar deset pravljič, napisanih posebej za nas in takoj na naslednjih straneh tudi zate.

Hvala, Mama Kamenšek, za spretno nanizane čarobne besede!

Plamen

Leden veter se je še vedno zaletaval v smreke in mráz je že pošteno steptal sneg. Živali so se poskrile, ljudje pa so spali.

V samotni hiši je bilo hladno, saj je ogenj že zdavnaj pogasnil in tam je živelá žala. V zgodnjem jutru ni mogla spati, zato se je odpravila po dračje. Gazila je globlje v gozd, a dračja ni bilo nikjer. Nerodno se spotakne. Utrujena kar zaždi v snegu, ko se zasliši: »Sezi v sneg in zgrabi, kar te je spotaknilo.« Žala je otipala vejo, jo s težavo potegnila iz snega in vlekla domov. V njeni peči je kmalu zagorelo. Toplota je zagrnila sobo, da je žala zadremala. Pozibaval jo je čaroben glas. Žala ošvirgne s trepalnicami in med plameni odkrije pojočega dečka. Ko potihne, ga vprašala, kdo je in kaj počne v peči. »Sem Plamen. Dokler boš kurila od najvišjega drevesa v gozdu, bom tukaj,« ji zaupa.

Presenečena žala se je dečka razveselila. Vsaki dan je hodila v gozd po dračje, da je ogenj gorel, Plamen pa prepeval. Ko je vej po tleh zmanjkalo, jih je žala lomila kar z drevesa. Visokih vej pa ni mogla doseči. Takrat pa se je razvnel veter, se z vso silo zaletel v mogočno drevo, da je padlo in se raztreščilo. Žala je lahko naprej v miru skrbela za ogenj in dečka. Dokler ni Plamen še zadnjič zapel pesmi in izginil. S solzami v očeh je tekla v gozd, da bi še našla lubje ali vejico najvišjega drevesa.

Med tem pa je pridišala pomlad. Potoček je prihrumel iz zemlje, z njim so pokukali zvončki in zarumenele so trobentice. Slišal se je nežen glas. Bil je Plamen, hvaležen, da je žala skurila drevo. Tako je uničila nastali urok, ko se pred davnimi časi Plamen ni uklonil čarovniški želji. Z žalino pomočjo je tako tudi čarovnica premagana.

Na mestu nekoč mogočnega drevesa danes stoji hišni dvorec. Plamen je žalo pospremil tja. Vsak večer zakurita ogenj, ki ju greje in spominja.

Nočni potep

Gašper živi v hiši, ki ima toliko oken, da jih ne moreš prešteti. Njegova visoka hiša ponosno zre v nebo in se čez dan pomenkuje s soncem ter oblaki, zvečer pa si ogleduje utripajoče zvezde. Ko tudi luči za okni začno mežikati in se skrivati za zavesami, hiša dremlje. Zaspi. Z njo zaspijo otroci, mame, očetje, tete in strici. Tudi dedki in babice ter njihovi kužki, muce in želve. Zaspijo skoraj vsi, le Gašper drema v maminem naročju. Ko se pogrezne v posteljico, zbujeno odpre oči in steguje svoje ročice. Nato se pestuje v očetovem naročju in spi. V posteljici pa deček prebujen odpre oči, se smeji in hoče v objem. In tako se godi do jutra. Zato so neke jasne noči prilebdle meglice in skrivaj povabile dečka na potep. Sedel je v njihovo srebrno kočijo in se radovedno obračal okoli. Jezdil je skozi mesta in vasi, čez reke in morja. Dvigoval se je globoko v nebo, da je zemlja postajala vse manjša in manjša, zvezde pa so bile večje in svetleče.

Ko je bil Gašper daleč stran od mame in očeta, ga je začelo skrbeti. Že se je hotel vrniti domov, ko je zableščalo in se je odmevajpče zaslišalo: »Kdo nas je to noč obiskal?« Deček je široko odprl oči. »Ti si, Gašper,« mu reče Luna, ga prime za ročice, mu da poljub na dlani in razpiha srebrni prah. »Pa mirno spi,« še doda. Gašper zeha in si utrujeno mane oči. Meglice ga vrnejo na zemljo in položijo v posteljico, kjer že sladko spi. Od takrat si Gašper vsak večer z ročicami pomane oči in srebrno spi do jutra, tako kot mamica in očka, tete, strici, dedki, babice, živali in velika hiša.

Pogumni snežakec

Globoko v oblakih se je bleščala zimska dežela. V njej so živeli veliki snežaki, očetje in strici, malo manjše so bile mame in tete, najmanjši pa so bili otroci. Mame in očetje so se igrali z otroki, pisali knjige in brali. Tete in strici so hodili v službo. Otroci pa so se dričali po hribih in gradili snežna naselja. Bili so nagajivi, razposajeni, in vsi so si bili zelo podobni. Samo najmlajši, žak Snežko, je bil drugačen. Njegov nos je bil koruzni storž, očesi sta bili dva oreha, usta pa palica v obliki črke u. Po trebuščku je imel roza gumble. Smejal se je glasneje kot drugi in bolj žalostno je jokal. Najraje se je sam igral v snežnem vrtu in opazoval snežinke.

V zimski deželi je skoraj ves čas gospodovala zima. Le za nekaj tednov je mráz popustil in pokukala je pomlad. Trava je slekla bel plašč. Drevesa so pretegnila veje in malo zrastle. Potoček je zažuborel. Takrat so se snežaki zadovoljno skrili v svoje hiše in se hladili ob ledenem radiatorju. Žaku Snežku pa to ni bilo pogodu. Hotel je vedeti, zakaj ne sme ven. Najbolj učen snežak mu pove, da vsakdo, ki spomladi stopi na zrak, izgine. »Kam pa?« je snežakec še zmeraj radoveden. »Ne vemo natančno,« se zamisli učenjak, »ampak vse bolj smo prepričani, da umre.« Žak Snežko je rahlo vztrepetal. vendar mu besede najmodrejšega snežaka niso vzele poguma. Previdno se je splazil iz hiše, se skrtil za drevo in čakal. Izza oblakov prilebdi sonce. »Žak Snežko, brž v hišo, stalil se boš!« ga svari. »Ne verjamem, sonce,« vztraja snežakec. »Poglej nimaš več roke! Teci, žak Snežko!« mu kliče sonce. Snežakecu postaja prijetno toplo in se pogreza v mehke spanec. Izgine njegova druga roka, leva nato desna noga, na koncu še trup. ob drevesu ostanejo lužica, koruzni storž, oreha, palica in trije roza gumbi.

Vse je posrkal oblak in začel spuščati proti mrzli zemlji. Lužica je po kapljicah zledenela v snežinke, ki so padle za staro hišo ob gozdu. Prav tam pa se je igral deček. Zvalil je dve veliki kepi. Pri drevesu je našel še koruzni storž, dva oreha, palico in roza gumble. Z majhnimi ročicami je deček napravil nenavadnega snežakca, potem pa zadovoljno odkorakal domov. Ponoči je Luna posrebrila gozd in nekaj čarovnije stresla na snežakca. Ta je globoko vdihnil, stresel z glavo, odprl oči in vzkliknil: »Živ sem!« Pred njim se je razprta neznaná bela pokrajina, v kateri je kraljevala

samotna stara hiša. Snežakec je naglo oddrsál do nje in skozi najnižje okno opazoval spečega dečka, potem pa se še radovedno razgledoval naokrog. Ob svitu se je snežakec vrnil na svoje mesto in čakal dečka. Zima se je starala. Izza gozda je vse bolj pogumno gledalo sonce, ki je žaku Snežku prinašalo novo presenečenje. Na prvi pomladni dan se je mrzel letni čas poslovil. Sonce je objelo snežakca, da je zdrsnil v globok spanec in izginil. Pustil je koruzni storž, oreha, palico in tri roza gumble, ki jih je deček našel in shranil doma ter se spominjal svojega nenavadnega prijatelja.

Lužica pa je izhlapela v oblak, ki jo je ta iztisnil v zimsko deželo, kjer so se igrali snežaki. Na mestu, kjer je pred časi izginil žak Snežko, so naredili njemu podobnega.

Ko je Luna zakraljevala v zimski deželi, je posrebrila drevo in čarovnijo stresla na snežakca. Ta je globoko vdihnil, stresel z glavo, odprl oči in vzkliknil: »Živ sem!« Neskončna bela pokrajina mu je bila še kako znana, bil je doma. Žak Snežko je nemudoma poiskal mamico in očeta ter še druge snežake. Njegova skrivnost je bila tako navihano resnična, da jo je zaupal vsem prebivalcem zimske dežele. od tistega dne veliki, manjši in najmanjši snežaki nestrpno čakajo svojo kratko pomlad.

Jelkica noče na podstrešje

Po božiču in novem letu so se otroci znova veselili šole, njihovi starši pa so radostno pričakovali službo. Veselo razpobženi pa niso bili vsi. Jelkica, ki je ponosno in bleščavo stala v dnevni sobi, se je na svoj zadnji bleščavi večer otožno spominjala vsega, kar se je uresničilo pod njenimi vejami in žalostno zašepetala še svojo željo: »Ne želim več na podstrešje! Tam je tema in miške, ki se mi vsako leto bolj in bolj posmehujejo.« Takrat se je na nebu nekaj zableščalo in priletelo skozi dimnik naravnost v jelkičino naročje. Bleščava zvezdica je veselo prišepnila: »Še ena izpolnjena želja. Jelkica, hvala, ker si me ujela. Prosim, spusti me skozi okno.« Jelkica je previdno odprla okno in zvezdica se je vrnila k luni. Ko je jelkica naslonila vejo na vejo, se je zbodla. »Kaj je to?« jo je zanimalo. »Tako mi je vroče. Žejna sem,« je še potarnala in postala precej nemirna.

Naslednje popoldne so Jaka, mamica in očka začeli z jelkičinih vej pospravljati okraske. »Au, boli,« je zastokala. »Očka, jelkico boli,« je rekel Jaka in se še zanimal: »Ali je to pravo drevo?« »Ne, to je jelkica z našega podstrešja,« je odvrnil očka. Pogledal je še v lonec in presenečen odkril korenine. Vsi so se začudili. »Kaj bomo pa sedaj?« je vprašal očka. Mamica je predlagala: »odnesimo jo na podstrešje.« »Ne, odnesite me v gozd,« je zašepetala jelkica. Jaka je predlagal: »Posadimo jo v gozd.«

Res, jelkico so odnesli na rob gozda. Skopali so globoko jamo in vanjo položili jelkičine korenine ter jih zasuli z zemljo. »Hvala Jaka,« je zašepetala drevo in ošvrknilo fantiča z vejo. »Ti nagajiva jelkica,« jo je še pocukal deček.

Ko se je stemnilo, je z neba začel naletavati sneg. Bele snežinke so plesale po nebu in oblačile veje. Tudi jelkica je dobila puhast plašček, ki se je bleščal od sreče. In še nekdo je bil radosten. Bleščeča zvezdica je znova padla z neba, tokrat v naročje zime.

Srčna želja za božička

Jakob je bil kot vsi otroci, ki rad se je vozil v vozičku, še rajši je tekal okoli in se čudil vsemu kar je videl in slišal.

Ko je zapadel sneg, je dan prehitro minil, noč pa je trajala in trajala. Zato je mamica ob večerih brala zgodbo o Božičku. »Jakob, kaj naj ti prinese dobri mož?« je zanimalo mamico. Jakob se je le nasmehnil, ati pa se je namuznil in hitel pripovedovati še druge Božičkove prigode. Dečku je postajal dobri mož zelo všeč in želel ga je spoznati. V mestu je že od daleč prepoznal rdeč plašč z belimi cofi in rdečo čepico ter odhitel k njemu. Z odprtimi usti je zrl v moža, ki pa ni razumel, kaj deček želi. Jakob pa je vedel, da išče Božička iz zgodbe. Mamici in atiju tega še ni znal povedati, sicer bi bilo pismo, ki so ga pisali Božičku, drugačno.

A kljub temu je Jakobova srčna želja prišla naravnost v Božičkovo srce tja daleč na laponsko, kjer domuje pravi Božiček. Ta plemeniti mož pa je vedel, kaj storiti.

Na božični večer so pri Jakobu okrasili jelko in postavili jaslice. Poslušali so glasbo, se igrali in čakali Božička. Kljub temu, da se je Jakob zelo trudil, ga je premagal spanec. Ati ga je položil v posteljico in priprl vrata sobe. Tudi starša sta odšla v posteljo.

Sredi noči pa se je Jakob prebudil. Pred njim je stal Božiček v rdečem plašču z belimi cofi in z rdečo čepico, obrobjeno z belim puhom. Siva brada se je ovijala s srebrnimi lasmi. Dobri mož se je prijazno smehljaj. Jakob je dvignil ročice in Božiček ga je prijel v naročje ter ga pestoval. Deček je hranil v srčku veliko vprašanj in Božiček ga je komaj dohajal z odgovori, ki so prihajali iz srca. Z žarečimi očmi je Jakob v mehki Božičkovega naročja zaspal. Dobri mož ga je nežno položil v posteljico, ga pokril in pobožal čez obraz. Na blazini pa mu je pustil rdečo kroglo, ki se je svetlo bleščala.

Zjutraj sta se mamica in očka čudila, da Jakob to noč ni jokal. Presenečena pa sta bila, ko sta v dečkovi posteljici odkrila nenavadni okrask. Tudi pod božičnim drevesom sta bila še dva drobna zavitka. V njih sta starša našla to, kar sta si v srcu čisto za res želela. Ko pa se je Jakob prebudil, so njegove oči še vedno žarele. In tisto božično jutro je bilo toplo, svetlo in nikoli pozabljeno.

Še danes Jakob hrani Božičkovo kroglo. Na božični večer jo skupaj z mamico in atijem obesi na najvišjo vejo božičnega drevesa.

Zobna miška Karla

Ko se zgrne noč, zobne miške zastrizejo z brčicami in oddrobijo na delo. Pretaknejo vse hiše, splazijo se v bloke, stolpnice in celo nebotičnike. Obiščejo slehernega otroka in najdejo vsak skrit mlečni zobek.

Ena izmed zobnih mišk je bila Karla. Čeprav je bila najmlajša, je vzorno opravljala svoje delo. Neke noči pa je v postelji našla samo mlečni zobek. »In kje je otrok?« je vprašujoče potarnala. Kar malce izgubljeno se je spustila po pogradu navzdol in pristala na kuštravi glavi nekega dečka. Na miškino presenečenje je imel v ustih še vse mlečne zobke. Karla je napela ušesca, privihnila smrček in še naprej motrila prostor. V posteljici ob oknu je pogreznjena v sanje spala deklica, ki sploh še ni imela mlečnih zobkov. Miška je vedela, da zobek v tačicah ni dekličin. »Čigav je torej?« je zacepetala. Utrujena in tudi drobec žalostna je Karla še kar vztrajala. Pridrobila je v bližnjo sobo, kjer pa je našla le odrasla usta s stalnimi zobmi. Danilo se je že, zato je morala svoje delo preložiti. Z iskanjem je znova poskusila naslednjo noč. Tudi takrat je bila postelja mlečnega zobka prazna. Prav tako tretjo noč. Potem pa se je posvetila še drugim otrokom.

Čez čas je miška Karla znova pokukala v znano posteljo. Oči so se ji kar zableščale. Objokan fant je k sebi stiskal zelenega zmaja. Bil je Jakob, deček, ki ga je miška končno našla. Odločno mu je izročila darilo. Jakob je odprl oči, se še močneje privil k zmaju in spet zaspal. Zjutraj pa je od veselja kar kriknil, ko je v ustih zatipal sled novega zobka. Miška Karla si je ponosno pogladila kožušček, tudi tej nalogi je bila kos. Jakob je bil presrečen. In ne samo on, tudi mamica in očka.

Mišek Mirko

V mestu pod Pohorjem je prebival rod gosposkih miši, ki se je ponašal z lepim vedenjem in prikupnim videzom. Na dosegu njihovih tačic je bilo prav vse, zato so miši živele spokojno in srečno. Vsaka od njih je lahko mirno rasla iz svoje brkate zgodbe.

Mirko je bil suhčen in nadvse radoveden mišek. Najraje se je zadrževal ob smetnjaku in šaril po odpadkih. Miši so prinašale smeti, Mirko pa je kot stražar oprezal za odvrženim. Mišim je bilo neprijetno, zato so se pretvarjale, da miška ne opazijo. Včasih se je kdo opogumil in Mirka ogovoril, a je ta le nekaj zamrmral in se spet zatopil v brskanje. Njegov domek je sčasoma postal pravo zbirališče. Dnevi so tekli in miškova zbirka je postajala vedno večja in večja. Nekega dne je Mirko med prinesenim papirjem odkril razglas: vestna miš dobi delo. Mišek je tuhtal. Trkal je s stopalcem ob tla, z repom drezal ob brčice in temeljito premleval. Naposled se je odločil. Odpravil se je v mestno hišo in se predstavil županji. Mišja veljakinja je med množico izbrala prav suhljatega in radovednega miška. Mirko je dobil novo mišjo obleko, metlo, lopato in smetnjak na kolesih. Nemudoma je začel z delom. Še vedno je brskal po smeteh, le da jih je zdaj ločeval in odlagal v zabojnike. Navdušeno je čistil pločnike, se z metlo mudil v parku in iskal skrite smeti. Med delom je pogumno klepetal z drugimi mišmi in ni bil več neviden. Ko se je vrnil iz službe, je vsak dan pospravil še kotiček svojega doma.

Mirko je bil srčen in vesten smetar. Miši so ga imele zelo rade. V svoji luknjici pa je odtej hranil le stvari, ki jih je zares potreboval - prav gosposko.

Mož v rdečem

Mesto je dremalo v svoji zgodbi, ko je skozi visoka mestna vrata stopil mož, ki je hranil sanje. Njegov pogled je pritegnila starejša hiša. Ustavil se je pri njej. Odprl je okna, pometel pred pragom ter nasadil rože. Hiša se je kar pomladila v svežini. Mimoidoči so se je začeli izogibati, bližnje hiše pa so nanjo metale turobne sence. Le v soncu, zgnetenem v srebrne koprene, se je zganilo upanje.

Mož je pred hišo postavil mize in jih ogrnil v pikčaste prte. Pristavil je stole z mehкими blazinami. Skozi okna je prijetno zadišalo in vabilo na kosilo. vendar so radovedneži samo mrko hodili mimo. Mož pa je kuhaj vsak dan. opazil je žalostne obraze in slutil kruljajoče trebuhe.

Zato je nekoga dne iz kleti izvel kolo. v rdečem predpasniku in z rdečo kapo ter s polnim loncem je zapeljal skozi mesto, da je po ulicah omamno zadišalo. Na trgu so stale klopi in mize, kot nalašč za njegovo dišečo zgodbo. V srce mesta je pripeljal še krožnike, žlice, vilice in pikčast pekač. Tam se je znašel otrok. Ker je bil lačen, sta z mamo prisedla. Mož jima je postregel juho in sladko pito. v tistem trenutku je sonce vstalo iz megle ter pošteno zarumenelo. Trg je začel bledeti, saj so ljudje pogumno pristopili in kmalu izpraznili lonec ter pekač.

Naslednji dan se je mož spet pripeljal na trg. Sonce ga je že čakalo in ljudje tudi. Prikazali so se novi lačni obrazi, nahraniti so želeli svoje sanje, zato so obedovali pri možu v rdečem.

Sivina se je pobrala iz mesta, obrazi so se zmehčali v nasmeh in oči so iskriivo zle v oči.

Mož v rdečem je zdaj lahko kolo pristonil k svoji hiši. Ljudje s trga so prihajali k njemu na okusno juho in sladko pito. Pogumnejši za svoje utripajoče sanje so sedeli na mehkih stoli, ob mizah s pikčastimi prti ter klepetali med sabo. ob večerih jim je brez besed prisedel še zadovoljen mož.

Mojstri palačink Tin Tin

Na poti v vrtec so otroci opazili hiško na kolesih, ki je bila parkirana v ozki ulici in vabila na slastne palačinke. »Jih poskusimo nazaj grede iz vrtca,« je obljubila mami. od takrat so otroci vsaki dan pri Mojstru palačink dobili puhasto palačinko z marmelado za Nežo, čokoladna je bila za Gašperja, Jakob se je sladkal s karamelino, mamica je imela najraje s sladkorjem.

Tin Tin pa še ni maral palačink. vračanje iz vrtca je postala prava sladka razvada tja v zgodnje poletje. Ko so se začele počitnice, je Mojster palačink ostal brez zvestih gostov, saj so otroci doma ustvarjali palačinke po svoje.

Tudi na morju so izbrskali palačinke in preizkusili nove okuse. Palačink ni bilo nikoli dovolj. Poletje se je poslavljalo in vrtec je znova vabil medse otroke. Na poti tja so Jakob, Neža, Gašper in Tin Tin ter z njim mama nestrpno tekli do Mojstra palačink. vendar na njihovo začudenje, so bila vrata v hišo na kolesih trdno zaklenjena. Na njih je pisalo ZAPRTO. otroci in mama so bili presenečeni in tudi žalostni. »Kaj pa naše palačinke?« so se spraševali, tudi najmlajši Tin Tin. Zato je grede domov iz vrtca s kazalcem pritisnil na svoj nos in v trenutku postal najmanjši mojster palačink. v svojem vozičku je pripravil čudežne palačinke. Bratca, sestra in mamica so lahko izbirali nemogoče okuse in velikosti. Tin Tin je uprizorjal prave palačinkarske čarovnije. Tako je bilo tisto leto, ko so na krilih domišljije pojedli gore palačink.

Pestunja Mina in njen rdeči telefon

Prijazna gospa, klicali so jo pestunja Mina, je živela nedaleč od mesta. Njena majhna hiša je imela ljubek vrt z dišečo gredico cvetic in nizko pristrizeno trato. K češnji se je naslanjala lesena klop. Poleg pa so še vabili gugalnica, peskovnik in drseč tobogan. Tu bi morali biti tudi otroci, pa igriv kuža in še kdo. vendar je pestunja Mina živela sama. v predsobi njene hiše je kraljeval star rdeč telefon, ki je kar naprej opozarjal nase. Tudi tokrat zvonil. Na drugi strani je vznemirjena Katkina mama. Mora v službo, njena deklica pa je bolna. Mina brž pripravi topel čaj in pogrne dekliško posteljo. Bolnica Katka tako dopoldneve preživi z njo. Mina ji bere zgodbe in jo pestuje. Ko je deklica vedno bolj igriva, z Mino pospravita posteljo. odpravita se na vrt, kjer Katka v peskovniku sadi potičke. Potem se še poslovil od Mine in naslednji dan veselo odkoraka v vrtec.

Rdeč telefon se znova oglasi. Tokrat je zbolel Brin, očetu pa se mudi v službo. Mina si natakne rdeč nos in bolnika pričaka že pri vratih. Tudi njemu pripravi dišeč čaj, ga poleže v fantovsko posteljo in ga z branjem ter pestovanjem kratkočasi. Če je potrebno, Brinu da tudi zdravila. Po nekaj dneh je fantu bolje. Z Mino pospravita posteljo in odhitita na vrt. Brin preizkusi tobogan in se z gugalnico dviga skoraj do neba. Potem še objame Mino in odhiti z očetom domov, naslednjo jutro pa v vrtec.

K pestunji Mini so tako prihajali ne samo Katka in Brin, tudi drugi otroci vso zimo in na spomlad, včasih se je pri njej pestoval še kdo poleti in tudi jeseni. Z leti je Mina vedno več vedela o otroških boleznih, a jih ni mogla takoj odpraviti, niti otrok dovolj pestovati. Ko je na vrata potrkala mama ali oče, ali kar oba, je otrok kar oživel in se izmuznil v njihov objem.

Zgodba bi se ponavljala, če ne bi k Mini kar brez telefonskega zvonca prilomastila neznana bolezen in pestunjo plegla v posteljo. Mina ni mogla brati, si pripraviti čaj in niti skuhati kaj za pod zob. Pestunji je bilo tako hudo, da so ponjo prišli iz bolnišnice. zdaj so zdravniki in sestre skrbeli zanjo in včasih so jo Katka, Brin in še drugi otroci presenetili z obiskom. A Mina je pogrešala svojo hišo, vrt in rdeč telefon. Ko je bilo s pestunjo bolje, so jo pospremili domov. Mina je zdaj vedela, da za bolne otroke najboljše poskrbijo njihove mame in očetje kar doma.

Pestunja Mina še živi v majhni hiši nedaleč od mesta. v predsobi pa njen rdeč telefon kraljevsko ždi. Če pa že zazvoni, ga Mina ne sliši. v bližnjem vrtcu razvaja otroke, ki se veseli in zdravi muzajo v njenem naročju. Popoldan pa na klopci svojega vrta v miru srka čaj, opazuje ljubke cvetlice in se veseli obiska Katke, Brina in vseh drugih skoraj njenih otrok.

Viri

¹ Frost, J. (2012), Playwork in american and european playgrounds. Dostopno na: http://www.wildflower.org/docs_docents/Youth%20Education/M14_FROSG83L04_SE_C14.pdf (17.5.2016)

² Brown, F. (2010), Playwork, Theory and Practise, London: Open University Press

³ Hughes, B. (2012), Evolutionary Playwork. Oxon: Routledge

⁴ National Playing Fields Association (2000), Best Play, What play provision should do for children. London: Department for Media, Culture and Sport, dostopno na <http://www.freeplaynetwork.org.uk/pubs/bestplay.pdf> (17.5.2016)

⁵ Čačinovič Vogrinčič, G. (2013), Spoštovanje otroštva. V: Kodele, T., Mešl, N. (ur.) (2013), Otrokov glas v procesu učenja in pomoči. Priročnik za vrtce, šole in starše. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo

Namig

za še bolj živahno predstavitev igrišča poiščite video gradiva na:

<https://sl-si.facebook.com/dozivljajsko.igrisce>

<https://www.instagram.com/d.igrisce/>

DELOVANJE IGRISČA
SO OMOGOČALI

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO

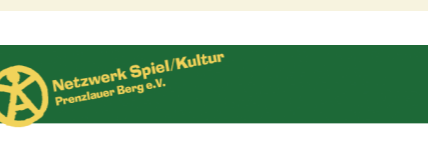
Starši in sosedje z darovanimi
prispevki, slastnimi domačimi
dobrotami in pridelki iz vrtov
in sadovnjakov ter neskončnim
številom opravljenih
prostovoljskih ur.

DELOVANJE IGRISČA
SO PODPIRALI

Hvala vsem prostovoljcem za darovan čas, energijo in neskončno idej!

Hvala sosedom za potrpežljivost!
Hvala, da z dobro voljo in nasmehom sprejemate direndaj iz igrišča.

Publikacijo ZGODBE Z IGRIŠČA smo pripravili ob deseti obletnici delovanja programa Doživljajsko igrišče s podporo Mestne občine Maribor ter projekta Evropske solidarnostne enote, Evropske Komisije. Vsebina publikacije je izključna odgovornost avtorjev in v nobenem primeru ne odraža stališč Evropske Komisije ali Mestne občine Maribor. Avtorji, Evropska komisija in Mestna občina Maribor niso odgovorni za kakršno koli uporabo informacij, ki jih publikacija vsebuje.

Izdalo: Društvo Center za pomoč mladim

Avtorji zgodb: Nina Krašovec, Matija Plejč, David Šivec, Aleksandra Šetinc, Damijan Valenti, Jakob Kamenšek, Matija Brišar Vobovnik, Neža Kamenšek, Tia Lukič, Janez Arh, Nina Turčin, Sergej Črnčec, Urška Ferlič, Marko Majhen, Tatiana Malistova, Margarita Mukhamedova, Nazli Çelik, Dožukan Hançer, Sergio Urizarna Saiz, Paz Arques Morante, David Colliga Montes

Avtorica pravljic: Lidija Šket Kamenšek

Avtorji fotografij in ilustracij: arhiv Društva Center za pomoč mladim, otroci in mladi obiskovalci igrišča, osebni arhiv Nine Krašovec, Špela Recer in Robert Gostinčar za Igre d.o.o., Dejan Štampar

Oblikovanje: Dejan Štampar za Zavod Igrišče

Tisk: Designstudio d.o.o., Maribor

Cena: brezplačna publikacija

Ljubljana, 2021

Dostopno na: <http://www.cpm-drustvo.si/programi/dozivljajsko-igrisce/>

To delo je objavljeno pod licenco Creative Commons.

"Priznanje avtorstva-Nekomercialno-Brez predelav 4.0 Mednarodna"
(CC BY-NC-ND 4.0).

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

821.163.6-93-3(0.034.2)

ZGODBE z igrišča [Elektronski vir] / [avtorji zgodb Nina Krašovec ... [et al.] ; avtorica pravljic Lidija Šket Kamenšek ; avtorji fotografij in ilustracij arhiv Društva Center za pomoč mladim, otroci in mladi obiskovalci igrišča [etc.]. - Ljubljana : Društvo Center za pomoč mladim, 2021

Način dostopa (URL):

<http://www.cpm-drustvo.si/programi/dozivljajsko-igrisce/>

ISBN 978-961-92308-2-4

COBISS.SI-ID 53027843

